

Gud går barfota på den heta sanden sid 2

Kyrkpressen

P2B

Onsdag 22.6.2011 • nr 25-26 • Lösnr 1,10 €

Lokal bilaga till Helsingfors

Johan Sandberg

Han fick en kyrka i present 14

sid 3

Människo-
rättskämpe
mot alla odds

Mid-
sommars-
kryssset

sid 13

sid 6

Prästens
nya kläder

När, var
och hur om
sommarens
storläger

sid 16

Kyrkoåret

to 25	kp 47	sö 28	1:a sö i advent
to 2	kp 48	sö 5 mån 6	2:a sö i advent Självständighetsdagen
to 9	kp 49	sö 12	3:e sö i advent
to 16	kp 50	sö 19	4:e sö i advent
on 22	kp 51-52	fr 24 lö 25 sö 26	Julaftonen Juldagen Stefanidagen
on 5	kp 1	lö 1 sö 2	Nyårsdagen 2:a sö efter jul
on 5	kp 1	lö 6 sö 9	Trettondagen 1:a sö efter trettondagen
to 13	kp 2	sö 16	2:a sö efter trettondagen
to 20	kp 3	sö 23	3:e sö efter trettondagen
to 27	kp 4	sö 30	4:e sö efter trettondagen
to 3	kp 5	sö 6	Kyndelsmessodagen
to 10	kp 6	sö 13	6:e sö efter trettondagen
to 17	kp 7	sö 20	3:e sö före fastan
to 24	kp 8	sö 27	2:a sö före fastan
to 3	kp 9	sö 6	Fastlagsöndagen
to 10	kp 10	sö 13	1:a sö i fastan
to 17	kp 11	sö 20	2:a sö i fastan
to 24	kp 12	sö 27	Marie bebådelsedag
to 31	kp 13	sö 3	4:e sö i fastan
to 7	kp 14	sö 10	5:e sö i fastan
to 14	kp 15	sö 17	Palmsöndagen
on 20	kp 16-17	fr 22 sö 24 mån 25 sö 1	Långfredagen Påskdagen Annan dag påsk 1:a sö efter påsk
to 5	kp 18	sö 8	2:a sö efter påsk
to 12	kp 19	sö 15	3:e sö efter påsk
to 19	kp 20	sö 22	4:e sö efter påsk
to 26	kp 21	sö 29	5:e sö efter påsk
on 1	kp 22	lö 2 sö 5	Kristi himmelfärdsdag 6:e sö efter påsk
to 9	kp 23	sö 12	Pingstdagen
to 16	kp 24	sö 19	Treenighetssöndagen
on 22	kp 25-26	lö 25 sö 26 sö 3	Midsomardagen 2:a sö efter pingst 3:e sö efter pingst
to 7	kp 27	sö 10	4:e sö efter pingst
to 14	kp 28	sö 17	5:e sö efter pingst
to 21	kp 29-30	sö 24 sö 31	Apostladagen 7:e sö efter pingst
to 4	kp 31	sö 7	Kristi förklarings dag
to 11	kp 32	sö 14	9:e sö efter pingst
to 18	kp 33	sö 21	10:e sö efter pingst
to 25	kp 34	sö 28	11:e sö efter pingst
to 1	kp 35	sö 4	12:e sö efter pingst
to 8	kp 36	sö 11	13:e sö efter pingst
to 15	kp 37	sö 18	14:e sö efter pingst
to 22	kp 38	sö 25	15:e sö efter pingst
to 29	kp 39	sö 2	Mikaëldagen
to 6	kp 40	sö 9	17:e sö efter pingst
to 13	kp 41	sö 16	18:e sö efter pingst
to 20	kp 42	sö 23	19:e sö efter pingst
to 27	kp 43	sö 30	20:e sö efter pingst
to 3	kp 44	lö 5 sö 6	Alla helgons dag 21:a sö efter pingst
to 10	kp 45	sö 13	Uppbrottets söndag
to 17	kp 46	sö 20	Domsöndagen

Vad ska det bli av detta barn?

Vad ska det bli av detta barn? var det många som frågade sig. Allt kring hans tillkomst och födelse var märkligt. Hans mamma hade länge levt med skammen av att vara barnlös. När hon egentligen är alldeles för gammal för att kunna få barn börjar hon vänta honom.

Hans pappa, som är präst, blir stum efter att ängeln Gabriel i en syn berättat för honom att han ska få en son. Det är straffet för att han tvivlade på att det var möjligt att hans hustru längre kunde få barn.

Och sedan namnet. Alla är säkra på att han ska heta Sakarias, som pappan. Men eftersom pappan inte kan prata frågar de mamman om namnet när pojken är åtta dagar och ska omskäras. "Johannes", säger hon bestämt. Det är mycket märkligt, för ingen i den släkten har någonsin hetat så.

Så de vänder sig till barnets far, som inte kan prata. "Johannes är hans namn", skriver han på skrivtavlan, och med ens kan han tala igen. Och det han nu säger om pojken är verkligen märkligt: "Du ska bli en profet. Du ska gå före Messias och bana väg för honom."

Mycket märkligt, tyckte alla som var närvarande och alla som sedan fick höra talas om det. De såg på varandra och sa: Vad ska det riktigt bli av den pojken?

Och vad blev det av pojken? Pojken växte upp till en orädd och intensiv man som levde i en nära gemenskap med Gud. "Han ska bli din glädje och fröjd", säger ängeln Gabriel till pojkens pappa i synen i templet.

25.6.2011

Vi firar midsomardagen, Johannes döparens dag. Temat är "vägröjaren".

Läs din Bibel

On 22.6 Ords 15:13-18, Apg 17:22-34
To 23.6 Ords 16:1-9, Ef 4:1-7
Fr 24.6 Ords 16:18-33, Joh 3:30
Lö 25.6 Jes 51:3-6, Apg 14:15-17, Luk 1:57-66
Sö 26.6 Am 8:4-8, 2 Kor 8:1-9, Luk 12:13-21
Må 27.6 Ords 18:8-17, Luk 10:1-9, 16
Ti 28.6 Ords 19:16-23,
Jer 36:1-6, 10, 21-24, 27-31
On 29.6 Ords 20:19-24, 1 Thess 2:1-8
To 30.6 Joh 21:15-19, Ords 21:13-31
Fr 1.7 Ords 23:29-35, Luk 22:24-30
Lö 2.7 Ords 24:10-20, Fil 1:12-18
Sö 3.7 Sak 1:3-6, 1 Kor 1:26-31, Luk 19:1-10
Må 4.7 Ords 9:1-10, Jak 1:1-12
Ti 5.7 2 Mos 2:11-15, 23-25, Jak 1:13-18
On 6.7 1 Sam 1:1-11, Jak 1:19-27
To 7.7 Matt 15:29-39, Jak 2:1-13

Psalmsförslag

535, 539, 538:8-9, 447, 221 (N), 449:5
Psalterna är valda av Tor Lindgård.

Dagens bön

Allsmäktige Gud.
Du sände Johannes döparen
att bereda väg för din Son.
Hjälp oss att ta emot hans budskap,
så att vi alltid bevaras i sanningen
och vågar kämpa för den.
Vi ber i vår Herres Jesu Kristi namn.

Mera om helgen

Johannes döparens dag har firats sedan början av 400-talet. Tidpunkten sammanhänger med uppfattningen att Johannes föddes sex månader före Jesus. Johannes döparens dag är också Finlands flaggtag dag - dessutom är midsommaren en naturfest.

Dagens liturgiska färg är vit. På altaret står fyra ljus. Kollekten är fri.

Sofia Jerntörn

"Han ska bli stor inför Herren." Och han ska få många i Israel att vända tillbaka till Gud."

Just så blir det. Johannes blir den som stora folkska-

ror hör predika ute i öknen. Han blir den som folket vallfärdar till vid floden Jordan för att låta sig döpas. Han blir den som får folket att förstå och inse att Gud

söker dem, att Gud längtar efter en nära relation till dem.

Johannes är också den som vet att Guds längtan efter gemenskap med män-

niskorna är så stark att Gud har fötts till jorden som människa. Någonstans alldeles i närheten vandrar Gud omkring barfota på den heta sanden. Han är nära. Helt nära.

Och när Johannes träffar Jesus på Jordans strand faller alla bitarna på plats. Han vet: Det här är Han. Här är Guds Son. Här är Guds Lamm.

Vad ska det bli av detta barn? frågar vi oss också ofta när vi betraktar barn med en speciell begåvning eller barn som växer upp under ovanliga förhållanden. Jag är säker på att Gud än i dag kallar människor redan i moderlivet till speciella uppgifter.

Därför måste vi vuxna behandla barn med stor respekt och med stor lyhördhet. Vem vet vem du kramar om och håller i famnen? Vem vet vems tårar du stryker bort från kinden? Vem vet vem det är du ser i ögonen och ler mot?

Det enda vi vet är att just det barnet är en oersätlig individ som Gud sett redan i moderlivet. Just det barnets alla dagar var uppskrivna i Guds bok innan en enda av de dagarna hade kommit.

Gud vet vem vi är.

Hanna Eisentraut
är kaplan i Borgå svenska domkyrkoförsamling

Den blomstertid nu kommer

Gudstjänstbesökaren rusade in i sakristian före gudstjänstens början. Ni måste byta ut första psalmen, sa hon. Prästen och kantorn tittade förvånat på henne och undrade vad som stod på. På midsomardagen måste man börja gudstjänsten med *Den blomstertid nu kommer*, det hör till, förklarade gudstjänstbesökaren. Prästen och kantorn hade tillsammans valt psalmerna och beslutat att den psalmen skulle avsluta gudstjänsten, men på direkt begäran så bytte de snällt om psalmerna så att församlingsborna fick börja gudstjänsten med rätt psalm.

Midsomardagen är också Johannes döparens dag. Han är vägröjaren som bereder vägen för Jesus. Men det är sommar temat som dominerar och det är kanske förstäligt. Med våra långa mörka vint-

rar så känns det skönt och befrämjande när sommaren är här, och vi vill fira det med sång och musik i våra gudstjänster. *Den blomstertid nu kommer* är sommarpsalmen framom alla andra, den symboliserar skolavslutning och sommarlov. På skriftskollägret jag nyss besökte så var det den psalmen ungdomarna önskade sjunga först och alla konfirmanderna sjöng av hjärtans lust.

Johannes visar vägen till Jesus. Under adventspsalmerna hittar man en psalm som handlar om Johannes döparen och hans uppgift, nr 14, *En man blev sänd med ett budskap till sitt folk*. I den är det egentligen bara tredje och sjätte versen som har adventanknytning, de övriga verserna skulle passa in när som helst under kyrkoåret. Mitt i sommaren kommer Johannes och påminner oss

om att Jesus är den som är och som kommer, Han är den störste.

Pia Bengts är kantor i Esbo svenska församling

Helgens texter

Första läsningen

Jes 51:3-6

Andra läsningen

Apg 14:15-17

Vi kommer med ett gott budskap till er: ni skall omvända er från dessa maktlösa gudar till den levande Guden, som har gjort himmel och jord och hav och allt vad de rymmer. För i tiden lät han alla hednafolk gå sina egna vägar, men ändå gav han vittnesbörd om att han finns, genom allt gott som han gör. Från himlen har han gett er regn och skördetider, han har mättat er och fyllt era hjärtan med glädje.

Evangelium

Luk 1:57-66

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes granar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de glädde sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: "Nej, han skall heta Johannes." De sade till henne: "Det finns ingen i din släkt som bär det nam-

net." Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: "Johannes är hans namn", och alla förvånades sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av frukten, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

Bishnu Gurung

”Jag är hoppfull, och jag vill uppmuntra andra människor.”

- Föddes år 1971 i Sangha, bor numera i Nepals huvudstad Katmandu.
- Har två döttrar som är 13 och 8 år.
- Bor tillsammans med döttrarna, sin yngsta bror och yngsta syster och med en ”syster i tron”.

Erika Rönngård

Ända sedan hon var barn och såg sin familj lida för att de var daliter har Bishnu Gurung drömt om att få studera juridik och kunna påverka daliternas utsatta situation.

Den nepalesiska juristen Bishnu Gurung var en av de inbjudna gästerna vid helgens missionsfest *Mer än rätt*. Dit hade hon kommit för att berätta om det arbete hon gör för att sprida kunskap om vardagsjuridik och grundläggande rättigheter bland daliterna i Nepal.

– Jag arbetar med människor som är mycket förtryckta. Jag försöker ge dem en röst och höja deras status i samhället. Gud har gett mig modet att föra deras talan. Jesus talade ju också för de fattigas sak.

Bishnu Gurung arbetar för Samaritan Uplift Service, en nepalesisk medborgarorganisation som stöder utsatta individer genom bland annat stipendier, rådgivning och läs- och skrivkunnighetsundervisning.

– Jag ger juridisk rådgivning till daliterna, i synnerhet till kvinnor och handikappade. Jag ger också råd för kooperativ verksamhet och försöker skydda daliterna mot låneverksamhet med ockerräntor.

Barndomens orättvisor en drivkraft

Viljan att arbeta för en rättvisare situation för framför allt daliterna har hon burit med sig ända sedan barndomen.

– När jag var barn var min farfar inblandad i en marktvist med en granne som tillhörde en högre kast. Jag såg hur bekympad min farfar var över situationen, och jag såg hans kamp för rättvisan, en kamp som ledde ända upp i högsta domstolen där han vann processen.

Bishnu Gurung tillhör daliterna, en grupp som hör till den lägsta kasten. Kastväsendet påverkar hela deras liv, och de högkastade vill inte ens vidröras av skuggan från en människa som tillhör en lägre kast.

– Barndomsupplevelsorna av att vara dalit och inte få leka med vissa andra barn, inte uppmuntras att studera och få höra att man borde arbeta med sömnad i stället för att undervisa har påverkat mig. När jag dessutom såg hur min far och farfar fick lida

Bishnu Gurung drömmer om att doktorera i juridik. Hon skulle också vilja jobba inom polisväsendet och arbeta mot diskriminering den vägen.

Erika Rönngård

– De uppmuntrade mig också många gånger när jag var orolig för min situation och för hur jag skulle klara av att studera på engelska. De sa till mig att de stöder mig därför att jag inte har någon annan möjlighet att studera vidare. De orden gjorde det möjligt för mig.

Juridisk baskunskap

I dag arbetar Gurung bland annat med utbildning av kvinnor i smågrupper. 20–25 kvinnor samlas i en grupp för att få undervisning om grundläggande rättigheter.

– Jag lär ut juridisk baskunskap, bland annat vilka rättigheter de har. Efter undervisningen känner de till daliternas rättigheter, kvinnors rättigheter och barns rättigheter.

Gurung ger också kvinnorna juridisk hjälp i de fall där det behövs och kan hjälpa dem i kontakten med polisen, till exempel i fall av hustrumisshandel.

– Många av problemen kan lösas på gräsrotsnivå i gruppen. Handlar det om större problem kan jag stöda dem.

Bland dem som har genomgått den grundläggande utbildningen finns också kvinnor som är beredda att själva leda grupper i framtiden.

– De här kvinnorna bildar ett nätverk, och jag ger dem ytterligare utbildning så att de sedan kan dela med sig av sin kunskap till sina egna grupper. Jag kommer också att vara i kontakt med gruppen så att de kan vända sig till mig om deltagarna berättar om problem som de inte kan lösa själva.

Närmast i framtiden ligger vidareutvecklingen av kvinnogrupperna, men Bishnu Gurung drömmer om att ytterligare få fördjupa sig i juridiken och så småningom kunna doktorera. Därefter vill hon jobba inom polisväsendet för att kunna påverka polisen inifrån och minska diskrimineringen.

– Jag har börjat från gräsrotsnivån, men jag vill gå vidare och minska diskrimineringen inom juridiken och polisväsendet. Jag vill arbeta för rättvisa för kvinnor, handikappade och andra marginaliserade grupper.

Bishnu Gurung säger att hon är imponerad av det finländska folket.

– I många andra länder kämpar man bara för sina egna rättigheter och fördelar, men finländarna kämpar också för att andra ska få rättvisa. De understöder underprivilegierade kvinnor. Jag är ett exempel på det här – de hjälpte mig att studera, och nu kan jag arbeta för att stöda andra underprivilegierade.

Hon brottas med orättvisor

på grund av att de var daliter bestämde jag mig för att jag ville studera juridik för att kunna motarbeta orättvisorna.

När Bishnu Gurung var fjorton år dog hennes mor i tuberkulos. Enligt traditionen var det hennes plikt att som den äldsta dottern ta hand om sina fyra syskon efter moderns död. Fadern jobbade i Indien, men understödde till en början barnens skolgång.

Efter moderns död var hon rädd att hennes yngsta bror också hade smittats av tbc. Hon tog med honom till missionssjukhuset, och köpte i samband med det en bok av en kvinna.

– Jag trodde att jag hjälpte den mycket fattiga kvinnan genom att köpa boken av henne. Jag hade ingen aning om att boken handlade om kristendomen.

Bishnu Gurung bar med sig boken i flera års tid innan

hon började ta till sig det som stod i den.

– Jag läste boken när jag var nedstämd och ledsen. Genom den förstod jag att jag inte är ensam. Jag lärde mig vem Jesus är, och att Gud är med mig.

Stöd för studierna

När fadern fick reda på att hon blivit kristen försköt han henne och ville inte längre bekosta hennes utbildning. Gurung säger att hennes situation som kvinna, kristen och dalit blev mycket svår.

Som 25-åring träffade hon sin blivande man, även han en kristen hindu från en icke-kristen familj.

– Jag hade så många problem och hade svårt att ta hand om mina syskon på egen hand. Han friade och föreslog att vi kunde hjälpa åt.

– Min man hörde till en hög kast, och hans familj

accepterade inte att jag åt i samma rum som de. De lagade mat som de sedan gav mig utanför huset.

Mannen förstod hennes längtan efter att få studera juridik, och hjälpte henne att komma igång.

”

Min man hörde till en hög kast, och hans familj accepterade inte att jag åt i samma rum.

– Han uppmuntrade mig hela tiden att fortsätta mina studier, så att jag skulle kunna hjälpa de andra daliterna. Han skickade iväg mig till college för att ta en kandidatexamen i juridik

när vår dotter bara var 4 månader.

När Bishnu Gurung väntade parets andra barn omkom hennes man i en motorcykelolycka. Efter dotterns födelse flyttade hon med sin familj till Katmandu för att arbeta på en advokatbyrå som specialiserade sig på kvinnors ärenden.

– Jag arbetade hos dem och tog hand om mina döttrar och mina syskon, men önskade hela tiden att jag skulle kunna fortsätta med mina studier. En dag blev jag uppringd av en finländsk missionär som kände till min situation. Han gav mig rådet att fylla i ansökningsblanketten till magistersutbildningen i juridik i Katmandu. Jag klarade provet och kom in.

Bishnu Gurung kom i kontakt med representanter från Finska missions-sällskapet som stödde hennes fortsatta studier.

Sann i ett nytt ”på riktigt”

May Wikström

Vi går in i en tid när gränser och landskap suddas ut, bokstavligt talat.

Inom ett par decennier har vi fått definiera om begrepp som geografi, ålder, makt – men också vad vi inkluderar i begreppet ”verklighet”.

I Japan växer en populär hobby som handlar om att fånga virtuella fjärilar med mobiltelefon. Fjärilarna är knutna till annonsörers intressen och utlokalisera på över en miljon olika platser via GPS. ”Se” dem kan man genom displayen i sin mobiltelefon – ”fånga” dem likaså, genom att lyfta mobiltelefonen mot den plats där fjärilen fladdrar. När man väl har fjärilen i sin mobil kan den bytas, eller lösas in, mot rabatt på en viss produkt i närheten. Både barn och vuxna älskar dem och jämför flitigt sina kollektioner med varandra.

Känns det långt borta? Inte! Den sortens marknadsföring har också fotfäste i Norden redan nu. Ett känt möbelföretag erbjuder en service där man kan placera in deras produkter i sitt eget vardagsrum, utan att köpa dem.

Facktermen för det hela är Augmented Reality – som i svensk översättning fått namnet ”förstärkt verklighet”. I den suddas skiljelinjen mellan våra drömmar och fantasier och vardagslivet på gatan effektivt ut för att ge oss helt nya upplevelser.

En annan gräns som suddats ut är identitetens – och integritetens. Kön, nationalitet, utseende, ålder är alla utbytbara legoklossar i världens största och alltid öppna skådefönster. I detta nu har tio procent av världens befolkning Facebook, och också mormor och farfar är numera där. Men att finnas på nätet är inte detsamma som att existera fysiskt. Trots det kan en fiktiv nätpersonlighet, som bloggaren A Gay Girl in Damascus, sända politiska chockvågor över världen. Den syriska lesbiska kvinnan visade sig ju nyligen vara en heterosexuell amerikansk man.

Jan Lindström

På många sätt har den virtuella tidsåldern slutgiltigt smulat sönder, ja nästintill patetiskt förklarar, begreppet ”sanning”. Om det är något vi borde ha lärt oss vid det här laget är det att ifrågasätta allt, alla, alltid. Samtidigt hävdar den digitala passionären och ny-mediegurun Ola Ahlvarsson från Sverige att nätet också har gett oss en transparens som helt självgående obönhörligt och omedelbart avslöjar skurkar och lögnare, vare sig de är

företag, bloggare eller diktatorer. Och på det sättet har vi följaktligen också fått ett snäpp mera ”sanning”. Men han erkänner att mekanismen inte har någon etik. Journalister har inte längre makten att grindvakta vad som släpps över nyhetsströskeln. Och deras källor och alster granskas omedelbart på nätet av ivriga kommentatorer.

Makthavare har det inte heller.

I den här verkligheten, den nya ”sönderslagna verkligheten”, för att citera författaren Jane McGonigal som i boken *Reality is Broken* menar att spel faktiskt kan göra oss till bättre samhällsindivider, sitter kyrkans ämbetsstruktur illa. På nätet ser rådvilla herdar med ett ärligt avgivet och tungt förpliktande löfte om att vårda, vakta och bevara den rätta läran hur fåren glatt och obekymrat rymmer, bloggar, bråker, kritiserar och sprider virrläror så mycket de hinner. Och herdarna kan ingenting

göra längre för att tvinga in dem i fållan igen, för fåren stoppas varken av trycktekniska begränsningar eller språkliga hämningar. Det går inte att dra ur sladden.

Visst finns aktörer som fortfarande väljer att vara okränkbara, som de stora filmbolagen som presenterar en oantastbar officiell bild av sina gulliga djur och kryp. Men det är en död kommunikation och engagerar inte människor, menar Ahlvarsson.

Kyrkan har länge varit okränkbar som Bambi. Det Luther och Gutenberg en gång gjorde möjligt har hänt igen. Ordet är hos folket och det stavas webb.

I nätet måste kyrkan nu välja mellan att vara transparent – och utsätta sig för blåsten – eller att faktiskt ge sig ut på det hala med darriga ben.

Den får också frimodigt tro att sann på riktigt är något som håller i all sin enkelhet oberoende av mediernas dimensioner och möjligheter.

Inkast

Ann-Christine Marttinen är filosofie magister och tidigare missionär

Staket

Renoveringen i parhusbolaget var slutförd. Nu återstod bara att förnya de gamla, murarna och nästan två meter höga staketet. I trettio år hade dessa tappert försvarat familjernas privatliv.

Det hade alltid rätt en aning delade meningar gällande staketet. Närmaste grannen, som var väl berest, påpekade att häckarna i Europa var gröna och vältrimmade i midjehöjd. Vi, som fått nog av klaustrofobiska pakistanska bakgårdar, omringade av murar med glasskärvor högst uppe, var lätt övertalade. Tillsammans med grannen tog vi motorsågen och kapade av staketet på samtalshöjd. Initiativet togs inte emot med entusiasm av de övriga. Men det var för femton år sedan.

Nu var det alltså tid att förnya staketet. Det kom en grävsopka, en cementkvarn och fem karlar. Plötsligt låg tiotals meter öppen, staketlös gård full av överraskningar blottad för nyfikna ögon. Där fanns tulpaner och iris, lekstugor, fontäner, sandlådor, äppel- och körsbärsträd i blom. Där fanns rabarber och sallad, tomatplantor, svartvinbärsbuskar och knallröd bellis längs stigarna!

Vad hände med människorna? Efter den första förskräckelsen, känslan av att vara naken, började den ena efter den andra försiktigt vandra runt, titta in hos varandra. Hos en fick man krassplantor, den andra delade på blåklockorna. Den tredje bad om hjälp med att gräva eller beskära buskar, den fjärde presenterade sin köksträdgård. Man jämförde gräsmattor, diskuterade gallstensoperationer och dödsfall i familjen, ungdomarnas framtidsplaner och barnbarnens öroninflammationer.

Då de hemliga trädgårdarna öppnades var det lättare att be om hjälp med datorn eller med transport till butiken.

Arbetarna har varit effektiva. I skrivande stund börjar staketet igen resa sig, några lite lägre än tidigare. Hoppas vi har lärt oss något under den tid vi såg in i varandras liv. Kanske upplevelsen också hjälper oss att inse hur många murar och staket som måste rivas ned i våra samhällen innan rätt och rättfärdighet kan råda bland människor. Det gäller att agera. Juristen Bishnu Gurung från Nepal och biskop Stephen Munga från Tanzania hade mycket att säga om orättvisa och korruption under årets missionsfest.

Sommarpsalm

Vi har offrat otaliga björkar
till en sommarens hedersvakt
I ett ljus som intet förmörkar
har vi våra förhoppningar lagt

Att få uppleva midsommartiden
vilken lycka för nordens folk
Ur vår trasa fruktan är vriden
närsom ljuset har ljuset till tolk

Ja, en sanning är oss uppenbarad:
att vår själ skall i ljus få bo
och vår vandring ter sig förklarad
i den eviga sommarens ro

Låt oss uppresa midsommarstången
till ett tecken att vi förstår:
när vår tid en gång är förgången
väntar sommarn som aldrig förgår

Ur musikteatern Katrina
Text: Lars Huldén
Musik: Jack Mattsson

Sofia Jerström

**Om blomsterskimret
över kullarnas
körsbärsträd varade
längre än några dagar,
så skulle vi inte älska
det så innerligt.**

Yamabe No Akahito

**Rätt använt är livet
långt nog.**

Lucius Annaeus Seneca

”Känner inte finländska myndigheter till att man nuförtiden kan bedriva tortyr som inte lämnar synliga spår efter sig?”

Johan Eklöf

INSÄNDARE Adress: Kyrkpressen/opinion, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors, eller redaktionen@kyrkpressen.fi, eller per fax (09) 278 4138. Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall. Obs! Insändarnas längd är högst 2000 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Vår flyktingpolitik behöver förändras!

Det är den 7 juni. Polisen redogör kort och sakligt varför familjen nu ska föras till ett uppsamlingsläger och därifrån snarast förpassas till Turkiet. Mamman i den kurdiska familjen bryter samman och börjar gråta. Hon kastar sig ned på golvet framför polisen, ser honom i ögonen och tigger om nåd för sin familj. Sedan pekar hon på en tavla av Jesus och ropar ”Jeesus, Jeesus”. Jag förstår inte om hon vill visa polisen att Frälsaren ser allt han gör eller om hon riktar sin bön till Jesus själv för att han skall ingripa. Själv sitter jag tyst med tårar i ögonen. Efter många veckors kamp har vi kommit till den dramatiska upplösningen. Den sex personer stora kurdfamiljen ska tvingas tillbaka till Turkiet.

Den 8 maj hade jag – intet ont anande – blivit kontaktad av ett par goda vänner som frågade om de fick komma till oss med en kurdisk familj. Familjen skulle bli hämtad följande dag av polisen. Vännerna frågade mig om min församling kunde tänka sig att ta dem i kyrkoasyl. Jag läste på internet om kyrkoasyl, lade mig på min säng och bad. Jag anade redan då att det skulle bli en besvärlig histo-

Johan Eklöf är kaplan i Lappfjärd-Kristinestads församling

ria. Men jag såg inget bättre alternativ. Pappan i kurdfamiljen var rädd för att få ett långt fängelsestraff och för att familjen skulle gå under. Jag tyckte att jag fick frid över tanken att ta hand om familjen. Nu gällde det att handla snabbt. Jag ringde kyrkoherden. Fick grönt ljus för att inkvartera familjen i församlingshemmet. Vi bäddade ned hela familjen i vårt eget hem och beslöt att fara till församlingshemmet tidigt följande morgon. Så fort vi hade familjen där ringde vi en polischef i Vasa.

Han konstaterade att kyrkoasyl inte har någon juridisk betydelse och försökte få mig på bättre tankar. Jag stod på mig. En halv timme senare kom tre kraftiga polismän med en minibuss för att hämta familjen. Vi bjöd dem på kaffe och förklarade att vi behöver mera tid för att ordna så att familjen ska få stanna i Finland. Dessutom borde de äldre barnen få gå skolterminen till slut. Vi fick fyra veckor tilläggstid för familjen.

Sedan började en hektisk och förvirrande tid. Jag konstaterade genast att jag ingenting visste om vårt lands flyktingpolitik och juridiken kring den. Den kurdiska familjen hade fått en god jurist i Helsingfors. Han har försökt hjälpa många kurdar och han konstaterade att Finland av någon orsak behandlar kurderna särskilt hårt. Bara några procent av de asylsökande beviljas asyl, medan procenten för andra folk kan vara mycket större. Juristen ansåg att mannen i ”vår” kurdfamilj rent juridiskt sett borde beviljas asyl. Att så inte sker handlar om politik – inte juridik, menade han. Han undrade om det kunde ha något att göra med Finlands omfattande handelsavtal med Turkiet.

Situationen för familjefadern i vår familj är den att hans bror varit medlem i en förbjuden politisk organisation. På grund av det här har han blivit torterad för att erkänna att han själv har varit med (vilket han säger sig inte ha varit) och för att avslöja andra upproriska. Han vet att andra personer i samma situation som han själv har blivit utsatta för fängelsestraff. Därför sålde han vad han hade och rymde med sin familj till Finland.

Varför beaktar inte finländska myndigheter hans historia? Jo, våra myndigheter kräver synliga märken av tortyr för att tro att den ägt rum. Känner inte finländska myndigheter till att man nuförtiden kan bedriva tortyr som inte lämnar synliga spår efter sig? Dessutom måste man ha skriftliga bevis på att man är förföljd. – Jag höll på att inte tro mina öron när jag hörde det här. Borde vår vän ha gått till de plågoandar som torterat honom och bett att de skulle ge honom ett skriftligt intyg på vad de har gjort, för att finländska myndigheter ska tro på honom?

För finländska medborgare gäller att man är oskyldig tills motsatsen har bevisats. Asylsökande behandlas tvärtom. Man tycks anse

att de ljuger tills motsatsen eventuellt har bevisats.

Genast då vi tagit familjen i kyrkoasyl började vi samla in pengar på ett speciellt diakonikonto. Våra församlingsbor ställde upp på ett fantastiskt sätt. Över 3 000 euro har samlats in för familjen.

Vi började också söka efter arbete åt hustrun i familjen. Mannen hade redan löfte om arbete. Efter många dagars ringande stötte jag på en företagare som av gott hjärta lovade anställa henne på heltid. I praktiken skulle familjen gott och väl kunna leva på sina två (ganska små) löner. Men i Finland måste en sexpersonersfamilj ha bruttoinkomster på ca 5 000 euro per månad för att godkännas som gästarbetare. Trots att familjen inte kom upp till så mycket mera än hälften av summan anhöll vi i

alla fall om arbetstillstånd. Vi hann aldrig få något svar. Familjen tvingades tillbaka till Turkiet. När jag invände och sa att vi har anhållit om arbetstillstånd åt dem fick jag höra att de kan komma tillbaka från Turkiet i fall de mot förmodan skulle få arbetstillstånd.

Nu har familjen rest. Lugnet har sänkt sig. Men det känns tomt. Och min fosterlandskärlek har fått sig en allvarlig knäck. På många sätt är jag fortfarande stolt över att vara finländare. Men när det gäller vår invandrarpolitik så skäms jag över mitt fosterland. Föräldrarna i ”vår” kurdfamilj är flitiga duktiga människor. De kunde med tiden ha blivit goda skattebetalare. Varför ska vi skydda vårt land mot sådana härliga människor?

Hur ska det gå för Esse prästgård?

Beslut har fattats att ett nytt församlingshem med plats också för barn- och ungdomsverksamheten och med kansliutrymmen ska byggas på den tomt där det tidigare församlingshemmet låg invid ån i Överesse. Tidigare användes prästgården och församlingsstugan som tillägg till det församlingshem som revs på grund av mögel. Nu är tanken att allt samlas på åstranden och att prästgården och församlingsstugan säljs.

En del av oss församlingsbor känner sorg över detta beslut. När det nya församlingshemmet står klart under 2012 blir utrymmena tomma och husens vidare öde är okänt. Husen är gamla och våra förfäder har gjort många dagsverken samt skänkt material för att möjliggöra byggandet. En tanke som gror hos en

del av oss är: kunde man inte fortfarande använda prästgården och församlingsstugan för Esseborna, kan man grunda en stiftelse? Eller kunde Pedersöre kommun vara intresserad? Kunde man flytta byns bibliotek till prästgården, eller kan Essehemmet eller skolan ha användning för utrymmena?

Prästgårdsbacken är en vacker plats med utsikt

över byn och kyrkan. Själv prästgården är ståtlig och har vackra rum för mindre samlingar, dop och vigslar med mera. Må vara att byggnaden är gammal och dragig, men den har stått bi under lång tid, varför kunde den ännu inte få tjäna Esseborna? Församlingsstugan eller ”stugon” har verkligen varit välbesökt av ungdomar under många år.

Ann-Marie Lillmåns-Backlund

”Var blev min Kp?!”

Meddela din sommaradress

och du får Kyrkpressen direkt till ditt sommarparadis. Skicka epost på adressen prenumeration@kyrkpressen.fi eller ring (09) 612 615 50.

kp

Kyrkpressen

tfn (09) 612 615 49 • redaktionen@kyrkpressen.fi

Chefredaktör och ansv. utgivare
May Wikström
tfn (09) 612 615 33, 040 153 0313
chefred@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138
e-post redaktionen@kyrkpressen.fi
Bank Sampo 800012-00105840

Redaktion i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Utges av Fontana Media Ab

Redaktörer
(e-post namn@kyrkpressen.fi)
Rolf af Hällström,
tfn (09) 612 615 53
Christa Mickelsson,
tfn (09) 612 615 57
Johan Sandberg (Österbotten),
gsm 050 585 6460
Sofia Torvalds, tfn (09) 612 615 54
Marina Wiik, tfn (09) 612 615 52
Nina Österholm, tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör
webred@kyrkpressen.fi

Layout
Jaagon Ab, tfn (09) 44 84 86

Tryckt hos KSF Media Ab,
Vanda 2011

Annonsinfo Annonsredaktör Marianne Tanttinen, tfn (09) 612 615 50, annons@kyrkpressen.fi. Pris 2,05 €/spmm (sv 1,65 €/spmm). Radannonser 4,50 €/rad inkl. moms. Familjeannonser 1 €/spmm inkl. moms. Moms 22 % tillkommer på övriga priser. Kyrkpressen utkommer normalt på torsdag och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före. Se mediekortet på www.kyrkpressen.fi för mera detaljer.

Annonsförsäljning (e-post namn@kyrkpressen.fi)

Tom Kytöpuuro, gsm 041 447 5725
Björn Sten, gsm 0400 012 390
Leif Westerling, gsm 050 329 4444, fax (09) 278 4138
Jonny Åstrand, tfn (06) 347 0608, gsm 0500 924 528, fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, fax (09) 278 4138, prenumeration@kyrkpressen.fi. Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss. Prenumerationspriser Finland & Norden 58,50 € (halvår 35 €). Utlandet 71,50 €.

Efterlängttad prästdräkt för kvinnor nu här

Christa Mickelsson

Den gamla var för varm, för ful och svår att variera. Nu har kvinnor i prästtjänst fått en ny ämbetsdräkt.

2008 utlystes en designtävling om den nya dräkten. Kirsimari Kärkkäinen har planerat det vinnande förslaget – en dräkt bestående av flera olika delar, i ett lättare men hållbart material.

– Till dräkten hör två olika jackor, knälång eller lång kjol eller byxor och traditionella prästskjortor med olika lång ärm, berättar Kärkkäinen vid presskonferensen i Helsingfors förra veckan.

Ämbetsdräkten är den kvinnliga motsvarigheten till den manliga prästens kaftan. Den kan användas vid riktigt festliga tillfällen, men också då prästen håller förrättningar utanför kyrkorummet och inte är iklädd alba.

– Jag hoppas att Irja Askola, biskopen i Helsingfors, bär den nya dräkten vid nästa självständighetsbal i slottet, säger Kärkkäinen.

Många väntat sen 80-talet

Den förra prästdräkten designades på 80-talet. Prästerna kan fortsättningsvis använda den, men nya dräkter beställs i fortsättningen alltid ur den nya kollektionen. Många präster är ivriga att förnya sin prästdräkt och initiativet till ny dräkt kom från föreningen Kvinnliga teologer. Föreningens ordförande Soili Juntumaa uttrycker sin glädje över att den nya festklädseln äntligen är här.

– Vi är många som har väntat länge. Den gamla

dräkten var neutral och representativ, men otymplig, svår att variera och alldeles för varm på sommaren. Många har också saknat byxor som alternativ till kjol, förklarar Juntumaa.

Både ja och nja

Många färskas präster har väntat med att skaffa sig ämbetsdräkten med tanke på den nya som snart börjar produceras. Jessica Högnabba, som blev präst för ungefär ett år sedan, är en av dem. När hon får se den nya dräkten är hon försiktigt positiv men tvekar ändå om hon skulle komma att trivas i den.

– Byxbenen är kanske lite för vida för min smak, och kjolen är inte heller riktigt min stil. Men jag måste nog smälta det här lite först.

Prästerna Maria Sten och Pia-Kummel Myrskog är mera positiva.

– Jag måste nog säga att mina fördomar kom på skam. Förhandsbeskrivningen lät inte bra, men nu när jag ser dräkten är jag rätt nöjd. Det är bra att det finns många kombinationsmöjligheter och att den också passar olika kroppsformer, säger Sten.

Hon är lite tveksam till korset som fästs på jackan.

– Jag hade kanske hellre använt ett hängsmycke, nu känns det lite broschaktigt.

Ljusets källa

Korset kallas Ljusets stråle och är en del av symboliken kring den nya dräkten. Från korset utgår en ljusstråle i form av ett tygstycke som kan bytas ut beroende på om dräkten används för vardags- eller festbruk. Med festdräkten är den vit och används med vit prästskjorta. Med vardagsdräkten är ljusstrålen svart och används med svart prästskjorta.

Designern Kirsimari Kärkkäinen (till vänster) gladdes över att slutresultatet blev ännu bättre än skisserna.

Christa Mickelsson

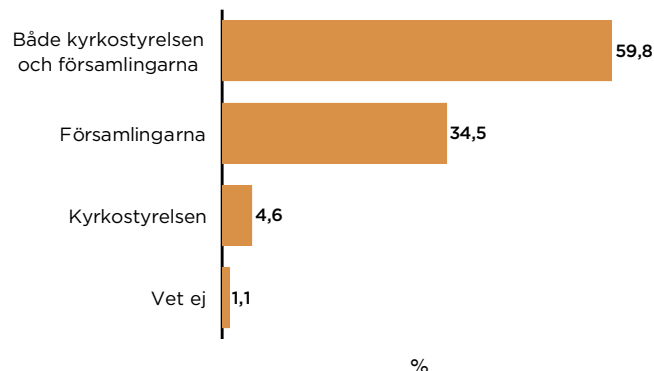

Christa Mickelsson

Christa Mickelsson

Intresset var stort då den nya prästämbetsdräkten för kvinnor premiärvisades i Helsingfors förra veckan. Dräkten har ännu inte satts i produktion, men när den gör det kommer priset att bli något lägre än för den gamla festdräkten. Maria Sten (på fotot längst till höger) konstaterar att materialet känns angenämt.

Delat ansvar för kollektmålen

En klar majoritet av dem som svarat på Kyrkpressens webbfråga om kollektpengar tycker att både Kyrkostyrelsen och församlingarna tillsammans ska få bestämma vem som ska få understöd genom kollektmedel. Över 30 procent anser att beslutet borde fattas i församlingen medan endast knappa fem procent vill att beslutet ligger endast hos Kyrkostyrelsen. Enligt det nuvarande systemet bestämmer Kyrkostyrelsen vilka organisationer som beviljas rikskollekter som uppbärs ungefär hälften av söndagarna under kyrkoåret. Resten av söndagarna kan församlingarna själva bestämma vart kollektmedlen går. (NÖ)

Över 100 000 personer samlades vid de tyska kyrkodagarna i Dresden. Vid inledningsgudstjänsten vid Elbe strand var till och med 120 000 personer på plats.

Samhörighet över gränserna på tyska kyrkodagarna

Kyrkorna i Dresden, som annars lider av brist på besökare, var överfyllda under de tyska kyrkodagarna i början av juni.

Inledningsgudstjänsten vid Elbe strand med 120 000 deltagare gav försmak av det som skulle komma.

– Vi har kommit för att få uppleva så många kristna samlade på en gång, svarade deltagarna på frågan om varför de var där.

Gemenskapen levde över förbundsländerna, ingen skillnad mellan ossi (östtysk) eller wessi (västtysk), katolik eller protestant. Över 4 000 blåsare ackompanjerade mässan. Vid sidan av huvudaltaret betjänade 100 dukade sidaltare nattvardsgästerna. Ingen frågade om du uppfyller måttet eller inte, alla nattvardsgäster tillönskades Guds frid.

Minoritet

I delstaten Sachs-Anhalt i det forna Östtyskland, där Dresden ligger, är de kristna i tydlig minoritet. Kontrasten mellan stadsbilden och befolkningen är markant – den återupbyggda historiska stadskärnan med två stora kyrkor i centrum talar ett annat språk än människornas verklighet.

Under dagarna kunde man tyvärr urskilja negativa inställningar gentemot kyrkodagsgästerna med sina gröna halsdukar.

På de tyska kyrkodagarna är ingen utesluten. Karoline Mayer är katolik och har tidigare varit ordenssyster i Chile.

Mångfalden av trons uttrycksformervar överväldigande under dagarna. Bara på det 4 500 kvadratmeter stora boktorget samlades hundratals olika stånd, där olika rörelser och sammanslutningar marknadsförde sig.

– Vi gör det för att ha mening i livet, berättade de.

Ingen utesluten

Fast de tyska kyrkodagarna bygger på protestantisk grund är ingen utesluten. Hälsovårdaren **Karoline Mayer**, själv katolik, är en typisk representant för den personliga tron. Hon berättar livligt hur Jesus har kommit till hennes liv och gett henne en uppgift.

– Jag var tidigare en ordenssyster i Chile, utträdde, och började hjälpa de fattiga. Under diktaturen

var det ytterst svårt, militärjuntan betraktade fattiga som kommunister. Jag gick till människorna, frågade vad de behöver och samtidigt lärde jag mig av Guds hemlighet, hur kärleken bär, berättar Mayer.

Hon har varit med om att bygga upp några hälsovårdscentraler och daghem. Hur har hon lyckats med det?

– Människorna vill göra något för medmänniskan. Vi talar inte om teologi utan tillämpar tron i omgivningens vardag. På det sättet har vi fått ihop frivilliga personalresurser, läkare, sjuksköterskor och socialarbetare, också sådana människor som har hittat trons spår efter mötet med den förtryckta människan i nöd.

Hemtrevligt

Runt hela Dresden finns tält och estrader. Kvällsanden känns genast bekant, det är en psalm av Luther som väcker hemkänsla. 2011 är ett särskilt temaår för musik i den Evangeliska Kyrkan, EKD. Kyrkan håller som bäst på att förbereda Luthers jubileumsår 2017. **Katariina Ylikännö** från Vittis berättar om jubileumsåret.

– Luther flätar ihop de samhälleliga och kyrkliga aktörerna. Staden Wittenberg ska bli ett nytt forum både för turism och reformation. Bibeln är aktuell trots klyftan mellan de konservativa och liberala åskådningarna inom kyrkan. Här har vi en mötesplats och möjlighet till dialog.

Det finns en gemensam beröringspunkt: budskapets aktualitet och sakramenten.

– För en del människor betyder samarbetet smärtsamma kompromisser inom församlingarna, men det är trons enhet och riktning som visar vägen, berättar Ylikännö.

2013 i Hamburg

Kyrkodagarna ordnas varannat år, nästa gång i Hamburg. Kyrkodagarna är som en stafett där deltagarna söker och hittar – om inte annat så en gemenskap, inspirerande diskussionsinlägg och alternativ att tänka på i den egna tillvaron.

Hannu Salonoja

SLEY-beslut står fast i Esbo

Missionsorganisationen SLEY får inga gudstjänstutrymmen i kapellet i Ivisnäs i Esboviken.

Beslutet togs av Esbovikens finska församlingsråd i början av maj, och Esbo domkapitel såg ingen orsak att upphäva beslutet.

Motiveringen var att församlingar inte kan förpliktigas att upplåta utrymmen för mässor som inte är en del av församlingens egen verksamhet.

Enligt domkapitlet är tvisten en del av en principiell diskussion om gränsdragningen i samarbetet mellan lokalförsamlingar och kyrkliga föreningar med så kallad traditionell ämbetsdyn. (MW)

Jukka Leppilampi leder World Vision

Musikern **Jukka Leppilampi** har valts till styrelseordförande för välgörenhetsorganisationen World Vision. Han har varit styrelsemedlem i tio år.

– Organisationens speciella styrka är ett globalt nätverk som verkar i över 100 länder, säger Leppilampi.

World Vision verkar på kristen humanitär grund för att ge barn i u-länder bättre livsvillkor och rättigheter. (MW)

Jukka Leppilampi.

Svag tro i Svenska kyrkan

Bara 15 procent av Svenska kyrkans medlemmar tror på Jesus, visar en färsk undersökning.

Medlemmarna anser att kyrkan i första hand ska finnas till för svaga och utsatta i Sverige. Att fira gudstjänst är av mindre betydelse – den gudstjänstfirande gruppen består av cirka 300 000 personer, rapporterar Dagen.

Trots att bara tio procent av medlemmarna anser sig ha en stark relation till kyrkan ser Stockholmsbiskopen **Eva Brunne** inte undersökningen som en krisrapport.

– Det är ingen kris att det finns ett antal ateister och agnostiker som vill vara med. Att de valt att inte gå ut säger något om att vi är en kyrka med mycket stort förtroende, säger Brunne till Dagen.

Benägenheten att skriva ut sig ur kyrkan är större bland icke-konfirmerade.

10 700 medlemmar i Svenska kyrkan svarade på enkäten via en webbpanel under maj-juni 2010. (MW)

Säsong för konfirmationer

Den finländska skriftskolan håller ställningarna i internationell jämförelse. År 2010 nådde skriftskolan 84 procent av dem som fyllt 15 år. När man räknar med dem som konfirmerar sig senare så når skriftskolan 87 procent av finländarna. I fjol var konfirmanderna sammanlagt 55 945, av dem var 53 651 femtonåringar.

Uppskattningsvis 90 procent av alla konfirmander deltar i ett läger i samband med skriftskolan.

– Det är roligt att upptäcka att unga vill ge vidare det som de har upplevt; nästan 18 000 unga deltar varje år som hjälpledare i skriftskolan, konstaterar **Mikko Mäkelä**, branschsekreterare för konfirmandundervisning vid Kyrkostyrelsens enhet för fostran och ungdomsarbete.

Också den som inte är döpt kan delta i konfirmandundervisningen. Den som är döpt men inte längre hör till kyrkan behöver bli medlem i kyrkan innan han blir konfirmerad. Unga i konfirmandåldern kan med vårdnadshavarens lov bli medlemmar i kyrkan, fastän föräldrarna själva inte skulle höra till kyrkan. (KT/MW)

Ingen tidning nästa vecka

Tidningen i din hand är ett dubbelnummer. Nästa nummer av Kyrkpressen utkommer den 7 juli.

Vi önskar våra läsare en välsignad midsommarhelg!

Annorlunda sommarjobb

Hon är lägerkantor på Lekholmen

Nina Österholm

Efter Ålands musikinstitut siktar hon på en musikutbildning i Sverige. Sommarkantor är ett perfekt sommarjobb.

Marie Johansson från Saltvik blev student för några veckor sedan. Knappt hann hon fira sin vita mössa för rän det var dags att ta färjan mot en annan övärld, Helsingfors skärgård och församlingarnas lägerö Lekholmen.

– Jag är förvånad över mig själv, att jag verkligen ringde upp och frågade om de behövde en sommarkantor på ön. Egentligen tycker jag inte alls om att vara på läger eftersom jag som deltagare ofta har känt att det inte förväntats något av mig. När jag nu är anställd och har en uppgift är situationen en helt annan, säger Marie Johansson som spelar både piano, klarinett och dragspel.

Psalmpaus

Skriftskolläger kan se rätt så olika ut från församling till församling och det kan vara tungt att komma in i en stor lägergemenskap utifrån.

– Det är sådant man växer av, konstaterar Johansson.

Här är det tidebönerna *laudes* och *completorium* som knyter ihop dagen. Därmedellän deltar kantorerna både i undervisningen och i det skapande programmet.

Marie Johansson väver in klarinettlingor i veckomässans psalmer på församlingsön Lekholmen utanför Helsingfors.

Varje dag har exempelvis en egen psalm som passar ihop med dagens tema.

– Kantorerna går runt i lägreets olika undervisningsgrupper och sjunger, jag tror det är ett uppskattat avbrott i lektionerna.

Varje dag deltar också några av konfirmanderna i en musikverkstad som utmynnar i ett litet framträdande för hela lägret.

– Det är både bra och då-

ligt att konfirmanderna måste uppträda mycket. Vi hinner sällan öva tillräckligt, å andra sidan blir det hela rätt kravlöst. Jag är faktiskt förvånad över hur bra det ändå blir.

Absolut musiker

Under 1990-talet hade Lekholmen under många sommar en holmledare som också kunde stöda andaktslivet med musik.

– Lägren räknade med honom, säger **Ulf Skogström**, verksamhetsledare på Lekholmen.

Han ser ett stort mervärde i en egen holmkantor som kan leda sångstunder och stöda mässmelodierna i holmens kapell. Av olika orsaker kommer årets sommarkantor ändå inte att stanna på lägerholmen hela sommaren.

– Alla församlingar an-

såg sig inte ha behov av en extra musiker på konfirmandlägret och det är inte ekonomiskt möjligt att låta henne åka fram och tillbaka till ön många gånger. Förhoppningsvis kan vi med bättre samarbete få en sommarkantor för en längre period under nästa sommar, säger Skogström.

Marie Johansson tror att musiken absolut ger ett mervärde åt konfirmandtiden.

– Att skapa tillsammans är ett bra sätt att lära känna varandra, det blir en fin gemenskap.

Hon har också fått arbeta sida vid sida med de kantorerna som kommer ut till lägren.

– Jag har fått insyn i hur vägen till att bli kantor kan se ut. Att jobba som kyrkomusiker skulle jag nog kunna tänka mig, det är mångsidigt och väldigt fritt.

Med psalmboken som stafettpinne i Kronoby

Johan Sandberg

På tre dagar i juni ska församlingarna i Kronoby kyrkliga samfällighet sjunga sig igenom alla 585 psalmer i psalmboken under vad man kallar Psalmstafett.

Först hade Kronobykantorn **Lea Salumäe** tänkt ställa till med ett psalmmaraton i Kronoby kyrka.

– Jag har bara hört positiva saker om psalmmaraton, säger hon. Och med tanke på att det gått 25 år sedan vår psalmbok antogs tyckte jag att ett maraton vore roligt.

Men Salumäe konstaterade rätt snabbt att Kronoby församling är för liten för ett maraton som går ut på att man sjunger igenom hela psalmboken utan avbrott. I stället involverades kan-

Från Lea Salumäe i Kronoby via Ronny Borgmästars i Terjärv till Sonja Smedjebacka i Nedervetil kommer psalmboken att passera under tre dagar tills man sjungit igenom den

torskollagererna **Ronny Borgmästars** i Terjärv och **Sonja Smedjebacka** i Nedervetil. Tillsammans utarbetade de psalmstafetten.

– Vad vi vet är det första

gången den här modellen genomförs, säger Borgmästars.

Det hela går ut på att man under tre dagar, den 28-30 juni, sjunger sig

igenom hela psalmboken i samfällighetens tre kyrkor. Stafetten börjar i Kronoby där man sjunger de 195 första psalmerna. Dagen därpå sjunger man

psalmerna 196-390 i Terjärv och slutligen psalmerna 391-585 i Nedervetil. Varje dag börjar man klockan nio och sjunger sedan till cirka tiotiden på kvällen. De som vill sjunga med får komma och gå som de vill.

Psalmer skapar gemenskap

Som stafettpinne fungerar psalm 311, *Sången om Kristus*, som **Sigurd Norrgård**, tidigare kyrkoherde i Kronoby, skrivit texten till. Med den psalmen avslutas sångstunderna i Kronoby och Terjärv och börjar i Terjärv och Nedervetil. Kantorerna har på förhand engagerat musiker som ackompanjerar sången, försångare, värddar samt personal som serverar kaffe. Den enda de inte vidtalat på förhand är den sjungande allmänheten.

– Vi hoppas naturligtvis att många sångare ska möta upp, säger Salumäe. Vårt

syfte är att skapa gemenskap både bland sångarna och musikerna. Vi hoppas att församlingsmedlemmarna besöker varandras kyrkor och att folk från andra orter passar på att vika in för en sångstund.

Och har man en favoritpsalm som man vill sjunga så kan man kontakta kantorerna på förhand för att få reda på ungefär när den ska sjungas.

Kantorerna säger att psalmboken bibehållit sin popularitet. För många äldre är den också en omtyckt andaktsbok.

– Också i kommunens skolor behåller den sin position, säger Smedjebacka. I skolan i Nedervetil brukar jag hålla tävlingen psalmmedaljeskoj.

– Folk kan kanske färre psalmer i dag än de gjorde förr. Vi får hoppas att de genom psalmstafetten får upp ögonen för okända psalmer, säger Borgmästars.

FAMILJ

FÖDELSEDAGAR

Cecilia Forsén 50 år
 25.6

Firar med familjen på resa. Eventuella uppvaktningar: Kyrkans Utlandshjälps projekt "Vi bygger en skola i Kongo" 157230-500504 Skriv i meddelandefältet: Cecilia 50

God vård på svenska

Bertahemmet erbjuder helpension med trygg och sakkunnig omvårdnad på ålderns höst.

Behöver du avlastning från vardagen någon vecka under sommaren? Vi på Bertahemmet kan sköta din närstående under tiden med skräddarsydd vård.

Bertahemmet ligger i det trevliga **Södra Haga i Helsingfors** med goda förbindelser till centrum. Vi har hyreslägenheter, servicesedelmöjlighet och privat omvårdnad med helpension i eget rum.

Vänligen kontakta vår föreståndare Carola Hultin tfn 09-477 4720 eller carola.hultin@bertahemmet.com

BERTAHEMMET

Konkordiahemmet

- ett riktigt hem i stadens centrum, Främre Tölö

Hemmet har två avdelningar, serviceboende och gruppboende.

Vi erbjuder kärleksfull vård, god mat från eget kök och boende i trevliga rum som möbleras med egna möbler. Också kortvarigt boende till rimligt pris.

Ta gärna kontakt med föreståndare, Maria Stenbacka.

Telefon: 09-444 115
 Apollogatan 5 B 37, 00100 Helsingfors

E-post: info@konkordiahemmet.net
 Web: http://www.konkordiahemmet.net

Lärkkulla ett utmärkt val för kurs- och konferensverksamhet

Välj Lärkkulla då du vill arrangera kurs, konferens eller bara behöver inkvartering. Lärkkulla är också lämpligt vid ordnandet av skriftskolor och lägerskolor. Du får god husmanskost, personlig och mångsidig service nära naturen i en fridfull och lugn miljö. Vi har även bastumöjligheter, ett brasrum samt en utegrillplats.

Lärkkulla stiftelsen tar fortsättningsvis emot donationer och testamenten. Kontakta direktor Greger Englund tfn 044 3006 025.

Mera information om våra kurser och vår övriga verksamhet hittar du på www.larkkulla.net

Tfn (019) 2757 200, info@larkkulla.net

RETREATGÅRDEN SNOAN

en oas för kropp och själ, bara 100 minuter från Helsingfors centrum

Vi erbjuder

Målarretreat

9-11.9.2011 på Snoan i Lappvik
 Start fredag kl.13, avslutning söndag kl.16
 Tema: "Tack för alla dina under"

Ledare: Margareta Boström, konstterapeut och retreatledare och prostens Elsa Tenhonen
 Inga förkunskaper behövs! Allt material finns på plats och ingår i priset.
 Pris: 200 €
 Anmälan till Lärkkulla senast 24.8

+50.000 besökare!

SOMMARMARKNAD

i Kristinestad 15-17 juli

MIKAELIMARKNAD 30.9-1.10

Välkommen med i vimlet!

Kristinestads näringslivscentral Ab • 040 124 6 124

Var dag är en sällsam gåva
 - en skimrande möjlighet

Ta gärna kontakt om du vill ge en gåva för det kristna arbetet på svenska i Finland. Forsamlingsförbundet rf. Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors, tfn. 09-6126 1540, e-post kontakt@forsamlingsforbundet.fi, konto 405525-2219.

Tack!

Vår bokhandel i Helsingfors har upphört med sin verksamhet. Vi tackar alla kunder för gott samarbete under många år!

Fontana Media ger också i fortsättningen ut tänkvärda, viktiga, spännande och roliga böcker på kristen grund.

Våra egna och andras böcker hittar du i bokhandlar, i vår nätbokhandel fontanamedia.fi samt på kyrktorg, bokmässor och andra ställen där folk träffas.

Vi ses på Sommarlägret i Pieksämäki 26-31.7 och på kyrktorgen runt om i Svenskfinland i höst!

I juli håller vi välförtjänt semester. Från 1.8 betjänar vi er igen, med samma kontaktuppgifter som tidigare.

GLAD SOMMAR!

Mannerheimvägen 16 A 9
 00100 Helsingfors

www.fontanamedia.fi

tfn (09) 612 615 30
 fax (09) 612 615 55

bokhandel@fontanamedia.fi

Midsommarkryssset

Konstruerat av Britt-Marie Andstfolk

DANIELS NYA NAMN Dan 1:7	LEGAL	TURIN PÅ ITALIENSKA	FÖRNGREKISK STAD	ANDFAÖD	ELÄNDIGA YTTREDE	SET JORDBRUKARE	ÄTERVÄNDE MED SERUBABEL NEH 7:7	"GA DU OCH GÖR..." Luk 10:37	KILOPOND	GÄR INTE ALLT FRIO	UNDERHÅLLER								
KINESISK "VÄG"			SKRIVELSE - VÅR HAGE					STOR ÄDER ADELSTEN UPP 21:14		PENNING SPEL		POJKNAMN KRYPT KORSORD	FORMA LERGODS	RÄKNING					
SÖKA FÖRSTÄ	LIGGER KÄRNAN KVÄLL			BUSKE	SÄJONMÅR LÄKARE Kol 4:14				TROLLFLÖJTEN	BOSTAD FLOD Amos 8:8	ORDEN KANTREP PÅ NAT								
GRYN			ÄDEL METALL			BROR TILL MOSE 2 Mos 4:14				BRITISK KONST-MUSEUM		TILLFÖRÖRNOAD							
BUM-LING	BRASA	CEREMONI TVÄRSÅ				HUVUDSTAD I SAMOA				LYRISK DIKT	NEK-NINGSORD ÅKALLAR	ANONYMA ALKOHOLISTER REM							
			KÄRVE			INSTRUMENT R HODE ISLAND				NATT-VARDS-ÖRND ANGFÄRTYG								OKOKT	
MAN I SKOLA MIRAKLET			INDOM KORT			TYSK STAD						STÄTLIG FÄGEL							
				SEG KRAFT				MENAR					RINGA						BMA 2011

Skicka in!

Sänd in din krysslösning senast tisdagen den 12 juli 2011 till Kyrkpressen, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors. Märk kuvertet "midsommarkryss". De tre först öppnade rätta lösningarna belönas med bokpris. Bibelcitaten i kryssset följer 1917 års översättning. Lycka till!

Namn & Adress

.....
.....

Majkrysssets lösning

Bland de rätta lösningarna utlottades följande vinnare. Bokprisen kommer på posten. Vi gratulerar:

Ulla Eriksson, Pargas
Marit Österberg, Skuru
Hannele Jansson, Tammerfors

BMA 2011	↓	LYSSE I MATTEN	KRYDDA SPÖRJA	S	FLOD Amos 8:8	U	FÖRLÄGGARE	SALES PROMOTION	VIKTIGHETS BINGO-ORD	U	N	S	GENOM	P	O	L	I	S	TÄNKER HEST PÅ 31.6 SJÄLV	A						
SNABEL DJUK	↓			E	L	E	F	A	N	T	Ä	L	I	N	S	O	N	S	T	E	R	S	E	K	E	R
MÄRKLIG	↓			S	T	Ä	T	L	I	G	→	H	E	L	G	E	D	O	M	→	G	O	T			
LÄROVERK	↓	LÄROVERK	LÄRARE	G	"FÖR" PÅ 119:152	E	V	I	G	D	E	N	L	I	E	N	L	E	K	A	S	I	N	T	E	R
LYRISK DIKT	↓			S	K	O	L	A	N	A	V	F	I	R	N	F	I	S	K	S	T					
FROST VÄTLEN	↓			R	K	O	L	L	E	K	T	E	D	E	N	→	S	T	A	D	J	O	K	A	N	A
STOLTA TRADIDEN	↓			I	S	T	R	E	A	P	I	L	L	E	R	A	L	T	A	B	L	E	T	T	→	A
KÄNYLEN	↓			R	Ö	R	E	T	→	S	Y	R	A	K	U	S	A	→	V	I	B	R	E	R	A	

Kyrkan som mäter fyra gånger
två och en halv meter
ska rymma trettio personer.
Altaret är av natursten.

De tog kyrkan med sig i flyttlasset från Pyttis

Text & foto: Johan Sandberg

När Leena Harjunpää och maken Martti Nykänen flyttade från Pyttis till Karleby tog de kyrkan med sig. Nu har den uppstått i skala 1:10 på parets tomt i Övre Såka.

Kyrkan gav Leena Harjunpää i gåva till sin make när han fyllde 50 år 2008. Vartefter de haft råd har de byggt på den och i samband med öppningen av bostadsmässan i Karleby den 15 juli ska den stå färdig. Åtminstone nästan.

– Några av målningarna i kyrktaket i Pyttis ska ännu målas i taket på vår kyrka, säger Harjunpää. Men under mässan kommer vi att fästa bilder av målningarna i kyrktaket.

Martti Nykänen verkade tidigare som präst i Pyttis medan Leena Harjunpää var chef för familjerådgivningen i Kotka.

– Tiden i Pyttis gjorde ett djupt intryck mig, under 21 år hann jag betjäna tre generationer Pyttisbor, säger Nykänen. Än i dag färdas jag till Pyttis för att döpa och viga. Sonen bor där fortfarande.

Det var han som kände på sig att hustrun längtade tillbaka till sina barnomstrakter Karleby efter fyrtio års frånvaro. 2004 köpte de en tomt i Såka och dit har de flyttat en gammal bondgård.

– Redan fem år innan vi flyttade visste Martti vilken dag vi skulle flytta. Han ville fira sin femtioårsdag med en fest i Pyttis och där efter skulle vi i väg.

De sade upp sig, sålde huset i Pyttis och skaffade en lägenhet i Karleby. Men de vistas i Såka fram till att det blir för kallt att tvätta sig i bastun.

Ingendera hade något arbete i Karleby när de flyttade till orten. Martti Nykänen fick ett vikariat i Karleby finska församling från början av 2009. Numera är han fast anställd med ansvar för invandrararbetet.

– Jag vikarierade först vid familjerådgivningen i Ylivieska. Därefter förverkligade jag en gammal dröm om att starta ett företag. Nu är jag fullt sysselsatt med företaget som verkar under devisen *Sköt om dig och vila lite*, berättar Harjunpää,

Takmålningen av ängeln vars förebild finns i Pyttis kyrka tillägnas det första barnbarnet Joonas.

som är arbetshandledare, utbildare och teolog.

Miniatyrkyrkan kommer också till pass i Harjunpääs arbete. Hit kan man komma för att vila sig. Gården i Såka är en populär plats för Tyky-dagar.

Nooas ark nästa projekt

Leena Harjunpää har ständigt något byggprojekt på gång. Efter att kyrkan står färdig planerar hon att bygga Nooas ark, en klätterställning i form av en båt med tanke på det ettåriga barnbarnet Nooa.

– Martti har påmint mig om att det här är min dröm, inte hans. Men han har engagerat sig i min dröm. Han har också sagt att du bygger väl Babels torn som nästa projekt. På det svarade jag att jag inte har någon uppfattning om hur det såg ut. På arken finns det ju beskrivningar.

Därför blev han heller inte helt tagen på säng när Leena Harjunpää berättade för honom vilken femtioårsdag han skulle få.

– Han är van att få udda gåvor av mig, säger hon. Jag planerade kyrkan i fyra år och försökte hålla det hemligt. Men jag avslöjade planerna för honom i rädsla för att han skulle få reda på dem på omvägar.

– Vi har satsat på att överraska varandra. Martti ger mig ofta smycken som gåvor.

En gåva är en tatuering Leena Harjunpää har på va-

Kyrkbänken som en snickare i Pyttis gjort enligt förebild från sin kyrka ska Leena Harjunpää placera längs kyrkans långsida.

Leena Harjunpää ska låta Noas ark målas i kyrktaket med tanke på barnbarnet Nooa.

den. Den föreställer en stol, samma stol som är logo för hennes företag.

Byggs tre veckoslut

Kyrkritningarna gjordes med blyertspenna och sändes in till byggnadsnämnden. Så gjorde man ju förr i tiden.

Kyrkan mäter fem gånger två och en halv meter. Takhöjden är fem meter.

Senaste höst skred paret till verket. För själva byggarbetet svarar Harjunpääs tre bröder och kyrkan byggdes i huvudsak under tre

veckoslut. Grundstenarna fann man i byn medan stennarna till väggen härstammar från tomten. Förebilden i Pyttis har ett takvalv, men Såkakyrkan fick ett inbertak av trä. Yttertakets av takspån som tjarats två gånger.

Sonhustrun **Mari** arbetar på en glasmålning som ska levereras till midsommarmaren. Förebilden till glasmålningen är altartavlan i Leena Harjunpääs barnskola, sockenkyrkan i Karleby. Den föreställer Jesus i Getsemane.

En av änglarna som ska

målas i taket tillägnas det första barnbarnet Joonas som dog endast tre dagar gammal.

– Kyrkan är ett minneskoppel för honom.

Rymmer trettio personer

Altaret är en stor sten som de fått från ett stenhuggeri. Det saknar förebild i verkligheten.

– Men vi ville ha rum för så mycket folk som möjligt, säger Harjunpää. Därför kunde vi inte tänka oss att ha ett altare som man kan gå runt. Vi räknar med att trettio personer rymms in i kyrkan samtidigt.

En granne donerade ebenholtsträ av vilket en av Harjunpääs bröder tillverkade korset som hänger i taket. Dörrarna och fönsterkarmarna är av tuja. Golvet är av gammalt tegel.

Kyrkan ska också få en bänk som redan står färdig i väntan på att tas i bruk. Det är en två meter lång kopia av bänkarna i Pyttis kyrka. Den kommer att ställas längs långsidan i kyrkan.

– I och med att vi sagt att kyrkan ska stå öppen för besökare hela tiden har

Karleby stad anlagt en parkeringsplats på andra sidan byvägen, säger Harjunpää.

Drömmar kan förverkligas

Kyrkan ska stå färdig till bostadsmässan i Karleby i juli. Paret hoppas att biskop **Samuel Salmi** ska ha tid att hålla en invigningsbön i kyrkan i samband med öppningen av bostadsmässan.

– Kyrkan kommer inte att invigas för nattvardsbruk. Det vill vi inte. Man kan viga, döpa och hålla andakter i den. Två vigslar är redan inbokade och på bybornas begäran hölls en andakt här i advent.

Hela byggnadsskedet har Harjunpää dokumenterat i text och bild. Kostnaderna är också exakt bokförda. Hittills har kyrkan kostat cirka 7 000 euro. Kostnaderna har man lyckats hålla nere tack vare sponsorer och talkoarbetare.

– Med bygget vill jag visa att det går att förverkliga sina drömmar. Många människor begraver sina drömmar utan att förverkliga dem. Det är som om de var rädda för något, säger Leena Harjunpää.

Förebilden 550 år gammal

Den äldsta informationen om en självständig församling i Pyttis är från 1380. Redan då hade man en kyrka på orten men dess utseende och läge vet vi inget om i dag. Förebilden till kyrkan i Såka, S:t Henriks kyrka, byggdes omkring 1460 och firade 550-årsjubileum senaste höst. Kyrkans ursprungliga medeltida fasad har bevarats nästan i ursprungligt skick. De första medeltida takmålningarna som täckts över togs fram 1907 och resten vid restaureringen 1951-52. Församlingen hör till S:t Michels stift och är tvåspråkig. Den har 4 500 medlemmar varav 600 är svenskspråkiga.

Text: Christa Mickelsson, Marina Wiik & Sofia Torvalds

Sommaren är den perfekta tiden för att suga i sig andlig föda. Men hur? Väckelserörelserna bjuder på olika sätt att brottas med livsfrågorna - tillsammans med hela familjen. Här kommer tips om hur du hittar fram till det läger eller möte som är bäst för dig.

Snabbguide till sommarens väckelseläger

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund r.f. (LFF)

Glöm inte sittdynan!

Sommarmöte i Esse 8-10.7 tillsammans med Rauhan Sana.

12-14 augusti möte i Kållby

För vem?

För alla som gillar stämningen på ett riktigt stort möte. Här finns en stor gemenskap kring Guds ord, glada återseenden, lugn harmoni och familjär stämning. Om vädret är fint väntas omkring 6000 deltagare både på lördag och söndag under mötet i Esse.

Övernattning

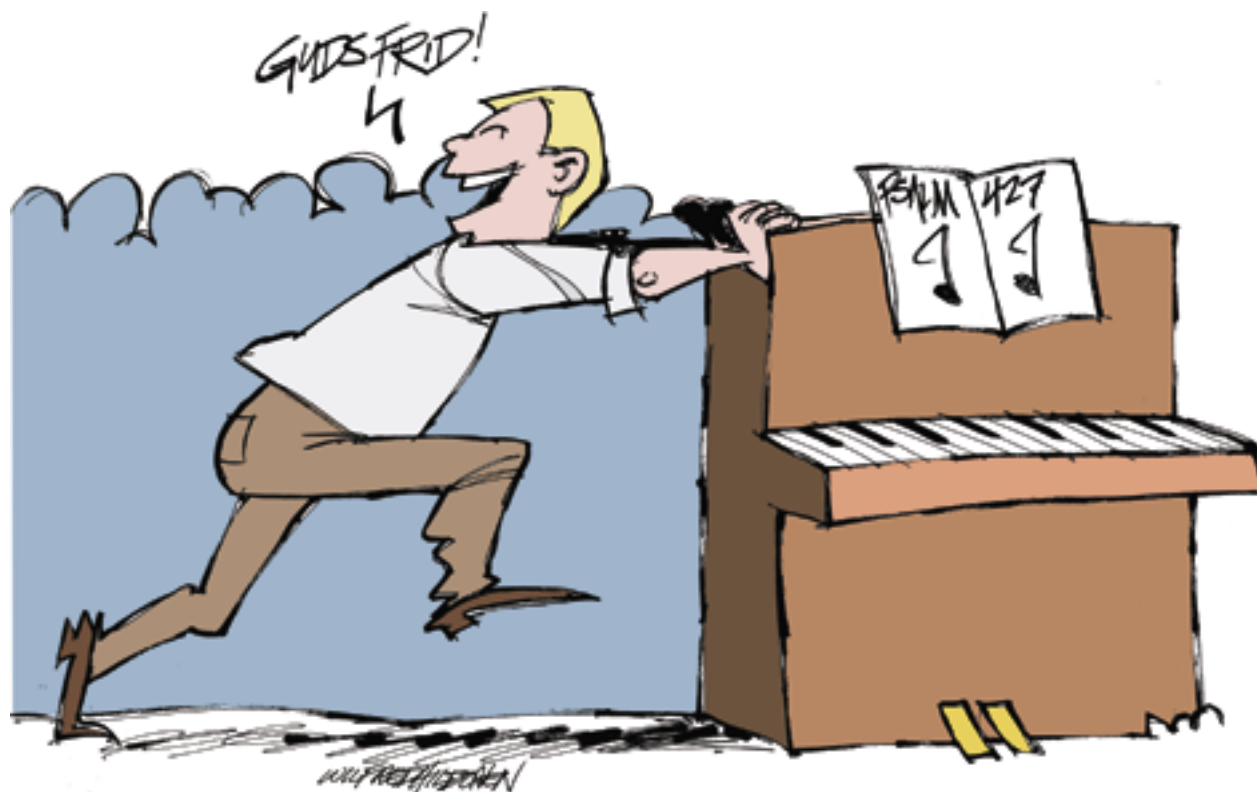
I husvagn, husbil, tält eller hos vänner och bekanta. Nuförtiden fixar de flesta sin övernattning själva och i förväg.

Mötesutrymmen

Ett helt nytt tält tas i bruk vid Essemötet. Det nya tältet har bågar i stället för master, så att det är helt öppet inuti. Den som inte kan eller vill ta sig till mötesplatsen kan lyssna till talen via nätet eller Radio LFF, 98,0 Mhz för närområdet.

Hur låg tröskel?

Tröskeln till sommarens stormöten är lägre än till bönehusen. Folk som inte hör till den laestadianska väckelsen brukar också dyka upp. Men för den

som inte har vänner och släkt på plats kan det vara svårt att komma in i gängdet. Tips: gott humör, gå frejdigt med!

Andlig föda

Fås i stora doser. Dagen brukar byggas upp ungefär så här: Mötet börjar klockan 10, två predikningar, matpaus, två predikningar, kaffe, predikning igen ...

För barnen

Inget eget program. Kompisar finns det gott om.

Barnen vandrar in i mötestältet, lyssnar en stund och går ut igen. Leksaker som nallar och småbilar kan man ha med sig, eller papper att rita på. Elektroniska spel och bärbara datorunderhållning brukar inte förekomma.

För ungdomarna

Under stormötet i Esse ordnas kvällssamlingar för ungdomar både på fredag och lördag kväll. På fredag handlar samlingen om att vara ung kristen, på lördag

om laestadianismens historia - många unga känner nämligen inte till sin egen tradition.

Tips för bekvämlighet

Ta med sittdyna ifall bänkarna är hårda! För de äldre ordnas bekvämare sittplatser i bönehuset, där de kan följa med talen från en stor skärm. Ta också med filter och annan picknickutrustning.

Matköer

Förekommer. Då passar

man på att umgås med vänner och bekanta. Om köttsoipan eller risgrönsgröten tar slut finns det alltid korv eller annat att äta. Ingen behöver gå hungrig från mötet.

Bibel eller psalmbok med?

Bibel har laestadianer traditionellt inte haft med sig, men en del har det i dag. Om man inte har tagit egen psalmbok eller Sions sånger med sig finns det att låna. Man kan räkna med att

få sjunga psalm 427, *I tro under himmelens skyar*.

Språkkunskaper

Också den som inte talar dialekt klarar sig fint. Det är bra att kunna finska under stormötet i Esse, eftersom Rauhan Sana också är med. Då kan man umgås med alla i matkän! Alla tal tolkas, tillställningarna är helt tvåspråkiga.

Lyskraftiga talare

Inom den laestadianska väckelsen betonar man att alla har olika gåvor, talarna lyfts inte fram särskilt. Ofta kommer talare på turné ända från USA. Predikanterna och mötesledarna är alltid män.

Kvällsprogram

Sångtillställningar på kvällen lockar framför allt de yngre. Där ingår en andakt och en godnattbön.

Ackompanjemang

Orgeln är ett måste, piano duger om det inte finns orgel. Absolut inte gitarr!

Hur dyrt blir det?

En familj kan reservera omkring 100-150 euro för ett tredagarsmöte. I summan ingår mat- och kollektkostnader.

En mening man kommer långt med

"Guds frid!"

Läs mera om mötesprogrammet på webbadressen www.lff.fi

Svenska Lutherska Evangelieföreningen i Finland (Slef)

Gummistövlar är ett måste!

Familjeläger på Klippan i Nykarleby 14-17.7.2011

Barnläger runtom i Svenskfinland under juni och juli och tonårsläger på Klippan 25-28.7.

För vem?

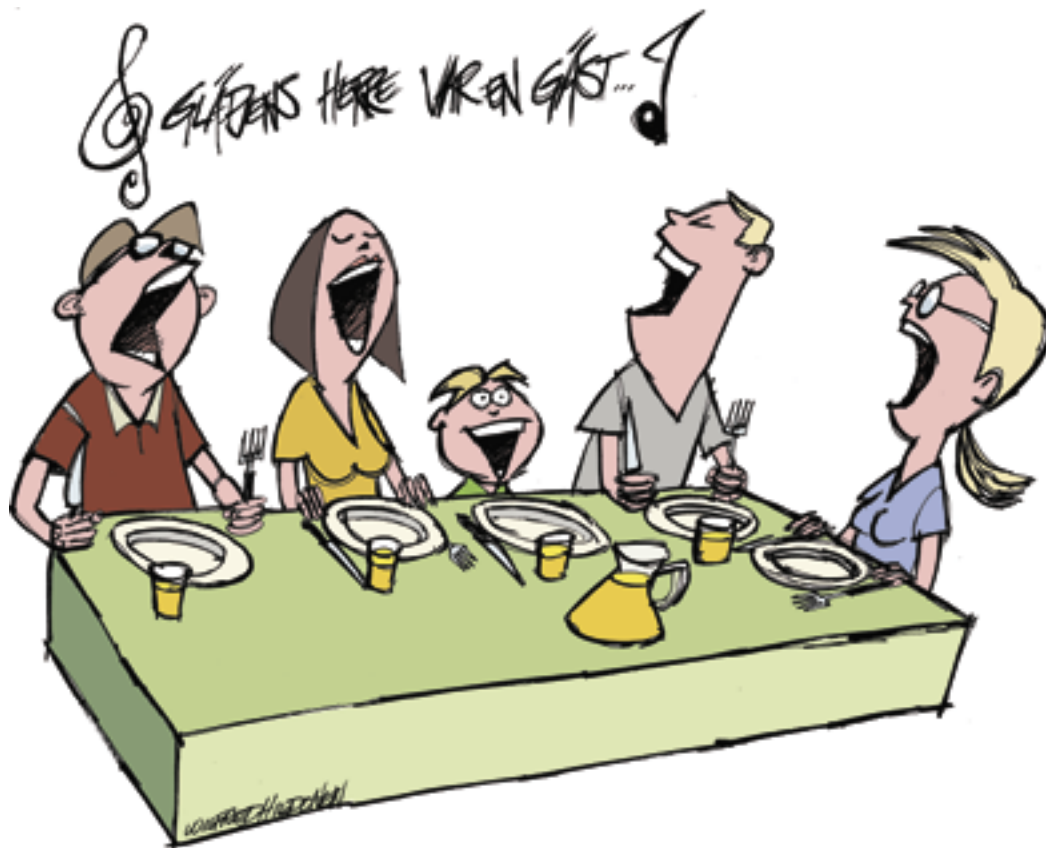
Den typiska deltagaren på familjelägret är en österbottnisk småbarnsförälder kring 30 år eller en knatte med mycket spring i benen. Programmet hålls i regel på standardsvenska, men för att hänga med i alla svängarna kan det vara en fördel att ha vissa insikter i framför allt Terjärvdialekten. Många Slef-profiler har sina rötter just i Terjärv.

Var?

Familjelägret har ordnats på Klippan sedan 1981 och lockar årligen drygt 200 deltagare. Platsen är naturskönt belägen vid en strand och lägerkapellet's altartavla utgörs av ett glasfönster ut mot havet.

Övernattning

Sker i triangulära stugor med namn efter olika österbottniska orter, i husvagnar eller tält. Garanterad mysfaktor trots gemensamma toaletter och du-

schar.

Hur låg tröskel?

Det finns värfamiljer för dem som är nya på lägret. Det ordnas också lekfulla tävlingar där personer ur olika familjer utför uppgifter tillsammans för att lära känna varandra. På lördagar har lägret öppet hus för den som är nyfiken på verksamheten.

Förplägning

I lägermatsalen serveras rejäl husmanskost, som efter behov kompletteras med lemonad och glass. Småbarnsfamiljer har förtur till maten, som föregås av sången *Glädjens herre* – ofta i flera stämmor. "Är alla körsångare här?" frågade en förundrad nykomling.

Musiken

Är en viktig del av Slefs verksamhet. Olika mu-

sikstilar förekommer och sången ackompanjeras ofta av ett litet kompband. Barnen har ett eget sånghäfte och till favoriterna hör bland annat *Vem har skapat blommorna* och *Min båt är så liten*.

Programmet

Består av bibelstudier och valfria seminarier. Eget program ordnas för barn och ungdomar och alla le-

ver strandliv med till exempel volleybollturneringar över generationsgränserna. Uppe i kyrkan finns ett avgränsat lekrum och atmosfären på lägret är avslappnad: känner man för att bara vara är det tillåtet.

I bagaget

Egen bibel och *Handbok för livet*, med förklaringar och komplement, kan vara bra

att ha. Sionsharpan kompletterar utbudet i psalmboken, men kan med fördel lånas. Myggmedel kommer ofta väl till pass och gummistövlar är ett måste, eftersom det alltid regnar någon gång under lägret. Otaliga par strumpor behövs om man inte väljer att gå barfota – det är ju trots allt sommar.

För kroppen och själen

Evangelieföreningen betonar Guds fria nåd och det glada budskapet. Ifall något ändå känns motigt finns det så kallade medvandrare som fungerar som själavårdare på lägret. Dem kan man rycka i ärmen och vid behov boka in sig för ett mera avskilt samtal. Hälsovårdare finns också på plats.

Minnesvärt

Någon kväll under lägret brukar barnen uppföra små teaterstycken med en lastbilskärra som estrad. När barnen somnat efter mycket lek och stöj samlas föräldrarna kring en brasa på en plats som kallas torget. "Vi brukade smyga dit som barn och tjuvlyssna på de vuxnas prat. Det fanns alltid någon gubbe som drog en rolig historia. Jag minns det som en av lägrets höjdpunkter", berättar en källa.

Läs mer på www.slef.fi

Kyrkans Ungdom

Bonga bekanta på väg mot lägret!

Sommarläger i Pieksämäki 26-31.7

För vem?

För alla som trivs med bekvämt lägerliv, kristen gemenskap, skönt sommarliv och många goda skratt. Lägret har de senaste åren samlat 600-900 personer. Speciellt tonåringar och barnfamiljer brukar trivas på lägret, men alla åldrar är representerade.

Övernattning

Familjerna sover i eget rum på området, i sängar och på madrasser. Ungdomarna sover i flick- eller pojklögen. Den som vill sover i tält eller egen husvagn, för en lite billigare slant.

Mötesutrymmen

Gemensamma programpunkter hålls i en stor festsal. Barn- och ungdomsprogram hålls i mindre utrymmen på området. Gudstjänster firas i Pieksä-

mäki gamla kyrka, en kort promenad från lägerområdet.

Hur låg tröskel?

Alla är välkomna med och nya på lägret kan be om att få en värfamilj. Särskild information för nya ges i början av lägret. Antalet lägerävar är ändå stort.

Andlig föda

Morgonandakten följs av bibelstudium. Bland de cirka trettio parallellprogrammen finns både andliga och praktiska kurser. Kvällsandakt hålls dagligen. Gudstjänster och frivillig själavård hör också till.

För barnen

Barnbibelstudier pågår parallellt med vuxenbibelstudier. Medan föräldrarna går på kurs kan små barn gå i dagklubb och äldre barn på andra kurser. Ofta ordnas skilt kvällsprogram för barnen.

För ungdomarna

Ungdomsbibelstudier går parallellt med vuxenbibelstudier. Ungdomarnas egen lovsångsstund på kvällen, "jatkot", är mycket populär. Vissa kvällar ordnas särskilt ungdomsprogram.

Matköer

Fyra matköer och särskilda dietköer gör att köerna inte blir så långa. Problemet är snarare att alla inte får plats i matsalen. Vissa äter ute på gräsmattan. Barnfamiljerna har en egen restaurangdel.

Matkultur

Husmanskost.

Bibel eller psalmbok med?

Bibel är bra att ha med. Texten till de sånger som sjungs projiceras på väggen i salen. Musikkulturen består främst av svensk lovsång och i någon mån psalmer. Ungdomarna sjunger mer eller mindre på engelska. Sången ackompanjeras av

ett enklare lovsångsband.

Språkkunskaper

Man behöver inte behärska österbottnisk dialekt för att klara sig. På lägret finns många också från södra och sydvästra Finland. Förbered dig ändå på att ibland kolla upp vad Kokkolabon riktigt sa.

Talare

Både inhemska och utländska. I år kommer huvudtalaren **Eskil Hofverberg** från Sverige.

Kvällsprogram

Plock ur programmet: Förbundets sommarmöte, missionskväll, konserter, lovsång med förbön, barn-

familjernas nattvardsgång, fria förmågor, lägerfest, kvällsmässa.

Fritidsprogram

Strandliv, umgänge i café-tältet, volleybollturnering, frivilliga programstunder, en tur till bokbussen, promenad till centrum.

Bilresan

På väg till och från lägret brukar man stöta ihop med lägerdeltagare på bensinstationer och simstränder längs med färdvägen.

Hur dyrt blir det?

Vuxna betalar 170 euro för en vecka med full logi. Rabattpris för yngre åldersgrupper, barn under tre gratis. Familjerabatter. Medlemmar i KU får 20 euro rabatt. Den som jobbar i köket (cirka 8 timmars pass per dag) deltar gratis.

Läs mera om mötesprogrammet på webbadressen kyrkungdom.nu

Modern nattvardskonst i medeltida miljö

Erika Rönngård

I Åbo domkyrka möter besökarna för ovanlighetens skull modern konst i den historiska och högtidliga miljön.

Den legendariska popkonstnären Andy Warhol fungerar som affischnamn, men hans verk får sällskap av de båda nutidskonstnärerna Pauno Pohjalainens och Francine LeClercqs konst. Utställningens kurator Perttu Ollila säger att han är mycket stolt över att få vara med om att ordna en Warhol-utställning av det här slaget, och över att den dessutom ordnas just under kulturhuvudstadsåret.

– Jag hade i uppgift att planera en utställning på temat "den sista nattvarden". Från början hade jag tänkt mig att utställningen skulle ordnas i något av stadens världsliga konsttempel, men på grund av kulturhuvudstadsåret var alla lokaler redan fullbokade ett par år på förhand.

I det här skedet slog det honom att eftersom temat faktiskt utgår från den bibliska grunden för kyrkans eukaristi kunde man kanske förlägga utställningen till domkyrkan.

Flyttningen av utställningen till en sakral miljö har öppnat nya dimensioner, men utställningsplatsen innebär också vissa begränsningar.

– Utställningsutrymmena har många museala bestämmelser, man får till exempel inte fästa något i väggarna. Domkyrkan är också känslig därför att det är en plats dit människor kommer för andliga upplevelser.

Miljön förändrar tolkningen

Verken har placerats i kapellen längs domkyrkans södra vägg, och tanken är att de ska leda till målningen *Nattvardens instiftelse* av R.W. Ekman.

– Utställningen finns inte här enbart för att vi ska beundra de nutida konstnärernas verk, utan också för att de ska leda oss fram till koret med nattvardsmålningen.

Många av konstverken utgår från Leonardo da Vincis berömda målning *Nattvarden*. Andy Warhol gjorde omkring hundra tolkningar av målningen, och en handfull av dem har lånats in till utställningen.

– Från början trodde jag att de var en ironisk kommentar till kommersialiseringen av da Vincis mål-

En av Andy Warhols tolkningar av da Vincis välkända målning *Nattvarden*.

ning, men sedan upptäckte jag Warhols andlighet, som är okänd för de flesta. Många av hans närstående vittnade om att han tog sin tro på stort allvar. Det gör också att det känns passande att visa verken i just den här miljön, säger Ollila.

Francine LeClercqs installation har hämtat inspiration från samma håll, och består bland annat av det tomma bordet efter den sista måltiden. Besökarna får själv skriva hälsningar på bordduken. Installationen har tidigare visats på ett konstgalleri i New York, men Ollila säger att när den nu finns inrymd i domkyrkans Borgmästarkapell tol-

kar åskådarna den på ett annat sätt.

Warhols litografier av

den elektriska stolen hänger tillsammans med LeClercqs installation i Borgmä-

Pauno Pohjalainens verk är gjorda speciellt för utställningen, och det befintliga ljuset skapar ett kors på lammet.

tarkapellet. Enligt Ollila har många reagerat starkt på kombinationen.

– Besökare har påpekat att de elektriska stolarna är de enda sittplatser som finns avbildade invid LeClercqs nattvardsbord. En del har undrat om den elektriska stolen har varit avsedd för Judas eller för Jesus.

Ovanför litografierna hänger ett av domkyrkans krucifix, och Ollila tycker att det öppnar för ytterligare tolkningar.

– Man kan dra paralleller mellan den elektriska stolen och det tomma korset efter att Jesus tagits ned från korset, och man kan

Gör ett extra varv!

Oavsett om Åbo domkyrka är ett nytt och spännande turistmål eller en kyrka som varit

en del av ens vardagsliv kan det kännas märkligt att stiga in i svalkan innanför stenväggarna för att se på modern konst.

Utställningskapellen märks ut med neonskyltar som får mig att associera till katedralen i **Baz Luhrmanns** filmatisering av *Romeo och Julia*, men trots ljusskyltningen tar jag tacksamt emot möjligheten att använda en av de utställningskartor som erbjuds besökarna. Det är onekligen en viss skillnad mellan att besöka en utställning i ett avskalat galleri och att leta fram nya konstverk i den här miljön. Utan karta är det lätt hänt att man missar något av verken – om

inte annat glömmar man kanske bort att också Ekmans fresk ingår i utställningen, även om den funnits på plats sedan 1800-talet. Det är också bra att komma ihåg att domkyrkan lockar många besökare som inte kommer för utställningens skull, och besökarna uppmanas att respektera den övriga användningen av domkyrkan.

Det är uppenbart att utställningen kräver mer tid än flyktiga ögonkast. Ett äldre amerikanskt par bekantar sig med Francine LeClercqs installation med konfunderade miner samtidigt som jag själv försöker orientera mig i symboliken. Bisarr, tycker hon, medan han försöker förstå hur man manövrerar webbkameran som tronar mitt på bordet i en kuvöslänkande plastlåda. I bakgrunden syns den välkända siluetten av da Vincis nattvardsmålning, och jag undrar om

någon av de 20 000 besökarna har dristat sig till att själv ta plats i en av öppningarna.

Att det första mötet mest bjuder på förvirring är egentligen inget problem. Installation ter sig plötsligt mera logisk när jag har tagit emot synintrycken från de andra delarna av utställningen, i synnerhet Pohjalainens mera klassiska symboler. En vecka senare kan jag fortfarande minnas den söktaktiga doften från det silverskimrande lammet i harts, och kommer på mig själv med att tänka att om jag fortfarande bodde i Åbo skulle jag kanske också bli en av dem som återvänder mer än en gång.

Erika Rönngård

också se dem båda som en påminnelse om samhällets grymma avrättningsmetoder.

Många återvänder

Pauno Pohjalainens ikon i Agricolakapellet är ett gott exempel på nutida kyrkonst i ett historiskt perspektiv.

– Han har arbetat i ett modernt och konstgjort material, men skapat en bild av den förklarade Kristus som kommer väldigt nära de ursprungliga ikonerna. Det är inte många som har det mod som krävs för att skapa ett nytt verk just för den här utställningen och det här utrymmet. Pohjalainen har undersökt det andliga visuella språket i årtionden, även om han inte inriktat sig på just nattvarden tidigare.

Hittills har utställningen haft nästan 20 000 besökare, och Ollila tror att det stora antalet delvis beror på att inträdet är fritt och att utställningslokalen i det här fallet är en byggnad som i sig själv lockar många besökare.

– Jag har hört av utställningsvakten och kyrkans vaktmästare att de har börjat känna igen personer som återvänder många gånger. De väljer ofta tidpunkter när det är lugnt i kyrkan och verkar ha ett behov av att vistas i konstverkens närvaro. Det är tydligt att människor får andliga upplevelser av utställningen, i synnerhet av Pohjalainens ikon.

Ollila säger att konsten och kyrkan har gått hand i hand ända sedan man gjorde enkla målningar på katakombernas väggar.

– Numera är förhållandet mellan dem sådant att konsten verkar klara sig utan kyrkan, men jag är inte lika säker på att kyrkan klarar sig utan konsten. Konstens språk kan erbjuda en annan väg än det liturgiska språket, även om båda leder till ett möte med Gud.

Många har undrat vad som kommer att hända med Pohjalainens ikon när utställningen avslutas. Nyligen startades en namninsamling på nätet för att låta konstverken få en permanent placering i domkyrkan.

– Pohjalainens verk kan inte fungera på samma sätt på en annan plats. Det är ett prov på en mästerlig användning av ljuset. Han har mätt upp hur ljuset faller på just den här platsen, vilket gör att ljuset skapar ett kors på lammet.

Utställningen pågår till den 31 juli.

Kulturnytt

Ladda ner Frälsarkransen

Det ekumeniska radbandet Frälsarkransen finns förutom på handleden numera också i telefonen.

Förlaget Verbum har lanserat en mobilapplikation utgående från biskop emeritus **Martin**

Lönnebos omtyckta bön- och meditationshjälper.

Varje pärla i Frälsarkransen symboliserar en tanke eller bön. I applikationen visas bilder av radbandet och man får information om den. Man kan också höra Martin Lönnebo berätta om bakgrunden till Frälsarkransen. (MW)

Mediestöd åt svenska Finland

En programserie om kultursambandet mellan Finland och Sverige får näst mest stöd - 15 000 euro - av Kyrkans mediestiftelse.

Serien *Ruotsalainen Suomi* dryftar i tio avsnitt det svenska inflytandet över olika livsområden såsom tro, matkultur, musik och ordföränd.

Mest stöd gav mediestiftelsen åt den dokumentära tv-serien *Kakola2* som följer med sex ungdomar på Kakola fängelse. Utgångspunkten är att hjälpa de sex unga kvinnorna att ge sina liv en ny riktning. Serien är en fortsättning på *Kakola* från 2010, där man följde med unga män i motsvarande situation.

Kyrkans mediestiftelse beviljade stöd åt sammanlagt 12 sökande. Totalsumman uppgick till 109 000 euro. (KT/MW)

LunaPohjanvirta/YLEKuvapalvelu

Tv-serien *Kakola2* följer med sex olika ungdomar som ska ge sina liv en ny riktning. Serien är en uppföljare till *Kakola*, där sex unga män stod i fokus.

SMS för kyrkfönstret

Domkyrkorådet i svenska Lund uppför just nu ett verksamhetscenter, Domkyrkoforum, vid Lunds domkyrka.

För att hitta en lämplig text att pryda ett av forumets fönster med har man utlyst en SMS-tävling. Andra glaspartier kommer också att prydas med texter från olika tidsåldrar.

- Syftet med texterna är att säga något väsentligt om just denna plats, om Domkyrkan och kristen tro, men samtidigt varna fotgängare så att de inte krockar med glasrutan, säger **Rickard Bonnevier**, informatör i Lunds domkyrkoförsamling.

Bidragen ska vara högst 160 tecken långa, handla om livet här och nu och vara skrivna på svenska eller engelska.

Sista tävlingsdagen är 2 september och vinnaren offentliggörs under hösten. (MW)

Enligt lagstiftningen ska församlingar göra upp ett säkerhetsdokument inför varje läger.

- Ur det framgår till exempel var och när lägret hålls, vem som är ansvarig ledare och att man bekantat sig med räddningsplanen på platsen. Det finns också beskrivningar av säkerhetsarrangemang under olika program på lägret, berättar **Roger Rönnberg**, kyrkoherde i Esbo svenska församling.

Inför varje läger ska en säkerhetsansvarig, förslagsvis prästen eller

Vi frågar

Vad har församlingar för säkerhets- och krisberedskap vid läger?

ungdomsarbetsledaren, utses.

- Den säkerhetsansvariga funderar på säkerhetsfrågor och ser till att försäkringarna är i skick. Under föräldraträffar har man också samlat information om lägerdeltagarna. Om något skulle hända och myndigheter kopplas in finns alla fakta

som behövs inom räckhåll. Ett exemplar av säkerhetsdokumentet finns på pastorskansliet och ett på lägerplatsen.

Utbildning i lägersäkerhet och första hjälp ordnas gemensamt i den kyrkliga samfälligheten. Förutom lägrets säkerhetsansvariga har också de övriga anställda och hjälpledarna ofta första hjälp-utbildning.

- Småskador som benbrott eller vrickningar inträffar ofta på läger, men vi har besparats värre olyckor, säger Rönnberg. (MW)

Läsvärt

med Andreas Forsberg

- Den kändes gammaldags med läderinbundna pärmar och hade en udda titel, men någonting med den tilltalade mig. När jag började läsa föll jag pladask.

Gospelmusikern **Andreas Forsberg** skrader inte lovorden när han berättar om sin läsoplevelse av boken *Shekkivihko uskon pankkiin* (Chequebook of the Bank of Faith) av den brittiska 1800-talspredikanten **C.H. Spurgeon**.

- Framför allt ger boken en fruktansvärt positiv bild av Gud. Många andaktsböcker utgår från vardags-situationer och ger råd om hur man ska leva ett gott liv. Spurgeon fokuserar på att Gud älskar oss och ser på oss med nåd.

Boken innehåller 366 korta och odaterade andakter. Överst på varje sida finns ett bibelord som författaren utvecklar i den efterföljande betraktelsen.

- Stilen är mer konstaterande än problematiserande, men det känns fräscht på något sätt. Jag gillar att budskapet är "pang på", eftersom det är svårt att förankra något i folks vardag när den ser så annorlunda ut för alla.

Enligt Forsberg är boken

skrivnen i en gammalengelsk stil som påminner lite om **C.S. Lewis** produktion.

- Det är njutbart att läsa men inte svårt att förstå. Stilen är inte sträng eller fördömande; jag känner att jag kan ta till mig budskapet utan att tvingas filtrera bort en del.

Efter att ha sträckläst åtta

kapitel blev han nyfiken på mannen bakom texten.

- Spurgeon sägs ha varit ett religiöst geni och hans predikningar lockade tusentals åhörare. Jag tror att han främst tilltalar lite mer konservativa läsare, men grundtonen är så varm och kärleksfull att ingen borde ha problem med boken. (MW)

På jakt efter en tydligare Gudsbild

BOX Sex nyanser av Gud - Livsberättelser i Bibeln av Leif Carlsson. Libris 2011.

Leif Carlsson, pastor i Svenska Missionskyrkan, har gett sig in i en brottningskamp med några av Gamla testamentets knepigaste texter. I boken *Sex nyanser av Gud* analyserar han berättelserna om det barnlösa paret Abraham och Sara, den svekfulla Jakob, den lidande Job, förföraren och skurken David, den motvilliga profeten Jona och den tålmodiga Ho-

Patrick Svedberg

sea, som får i uppdrag att ta sig an en lättfotad kvinna. Somläsare tycker jag först

att Carlsson tassar kring berättelserna som en katt kring het gröt. Han presenterar judiska tolkningar av texterna som i och för sig är hur intressanta som helst, men när ett kapitel är slut vet jag ändå inte om Job hade en poäng när han påstod att världen är utlämnad åt en brottsling eller om han hade fått det hela gravt om bakfoten.

Carlsson gillar också att dra paralleller till kyrkan i dag, en del av dem känns långsökta, andra träffar mitt i prick.

Varför ville Gud att Abraham skulle offra sitt och Saras hett efterlängta barn? Hur kunde han? Varför finns det ingen konsekvens i hur lidandena drabbar oss, varför drabbar olyckorna de goda? När vi läser om Jobs motgångar finns alla hans frågor kvar i oss i dag, lika brännande aktuella och plågsamma som någonsin.

Småningom börjar bokens budskap öppna sig för mig. Leif Carlsson vill inte predika, han vill diskutera. Han föreslår tolkningar,

han ställer sig frågande. Hans slutpoäng är att det finns saker vi inte kan förstå så länge vi ser Gud "i en gåtfull spegelbild". När jag väl kommit till slutet kan jag svälja den poängen utan att hosta alltför mycket.

Carlssons upplägg fungerar utmärkt som diskussionsunderlag för en samtals- eller bibelstudiegrupp. Boken slutar med frågor om varje kapitel, och den här gången får frågorna faktiskt mera utrymme än svaren. Fint så.

Sofia Torvalds

Den lilla illbattingen

Emil i Lönneberga var en liten illbatting till pojke, skriver Astrid Lindgren. Hujedamej ett sånt barn han var. Man kunde inte tänka sig någon värre.

Jag tänker på Emil när jag läser att det i USA har blivit vanligare att ge barn diagnosen "bipolär sjukdom" och ordinera dem psykosmediciner. Som grund för diagnosen finns symptom som "häftiga humörsvingningar", till exempel att en två-treåring ena minuten sitter lugn i sin stol för att en stund senare få ett vredesutbrott, skriver tidningen *New Scientist*.

Den redaktör som skrivit om de bipolära barnen för *New Scientist* påpekar att det finns föräldrar som tycks ha använt psykosmedicinerna som en sort lugnande tablett. Många av barnen hade kanske fått en ADHD-diagnos av en annan läkare. Eller kanske, i vissa fall, ingen diagnos alls.

En del föräldrar upplever säkert diagnoserna som en lättnad. Men för barnen kan en diagnos - framför allt en som heter "bipolär sjukdom" - bli någonting som börjar styra deras liv.

Jag längtar naturligtvis inte tillbaka till en tid då barn rutinmässigt stämplades som dumma, tröga och onda då de inte betedde sig som de borde. Men någon del av mig frågar ändå: har vår tolerans för det annorlunda blivit mindre?

Varje förälder som håller på att förlora hoppet om att det någonsin ska bli folk av ett överaktivt barn kan trösta sig med att Emil till slut blev ordförande i kommunalnämnden. Jag undrar: Skulle det ha gått bättre eller sämre för Emil om han hade fått psykosmedicin?

När vår treåring går bärsärkagång tröstas jag ändå allra mest av tanken att Emil blev den finaste karlen i hela Lönneberga - och att det var just den stackars provade pigan Lina som kom med erkännandet. Emils mamma påstod givetvis att han var en rar gosse redan från början.

Sofia Torvalds

Himmelsk sommar

Har du sommartid?

Nina Österholm

En oändlig räckvid av lediga dagar eller bara några minuters andningspaus på vägen. Vad räcker din sommartid till?

Om du har fem minuter

Provsitt någon av bänkarna i de 280 vägkyrkorna som håller dörrarna öppna längs huvudvägarna runt om i landet under sommarmånaderna. Både evangelisk-lutherska kyrkor och ortodoxa kyrkor deltar. I värmebölja rekommenderas svalkande stenkyrkor.

www.taivaallinenentaukopaikka.fi

Om du har en kvart

En "orgelkvart" är precis vad örat behöver när årets sommarplåga till poplåt vägrar lämna huvudet. Bland annat i stiftets domkyrka i Borgå arrangeras minikonsert, så kallade orgel-

kvarter, varje tisdag och torsdag klockan 12 fram till den 30 augusti. I morgon, torsdag, är det kantor Mikael Helenelund som spelar, men också många andra församlingar inbjuder till både lunch- och aftonmusik i kyrkan.

Se din församlingsannonsering på sid 9-11 i Kyrkpressen.

Om du har en timme

Gå i gudstjänsten och sjung ut i sommarsalmerna. Förhoppningsvis har kantorn valt något av följande nyckeltal: 534 (I denna ljuva sommartid), 535 (Den blomstertid nu kommer) och 539 (En vänlig grönskas rika dräkt) – annars får man kanske önska till följande söndag?

Många församlingar satsar också på friare gudstjänster i sommartid, det blir bland annat friluftsgudstjänst i Ingå (25.6), sommargudstjänst i Havskapel-

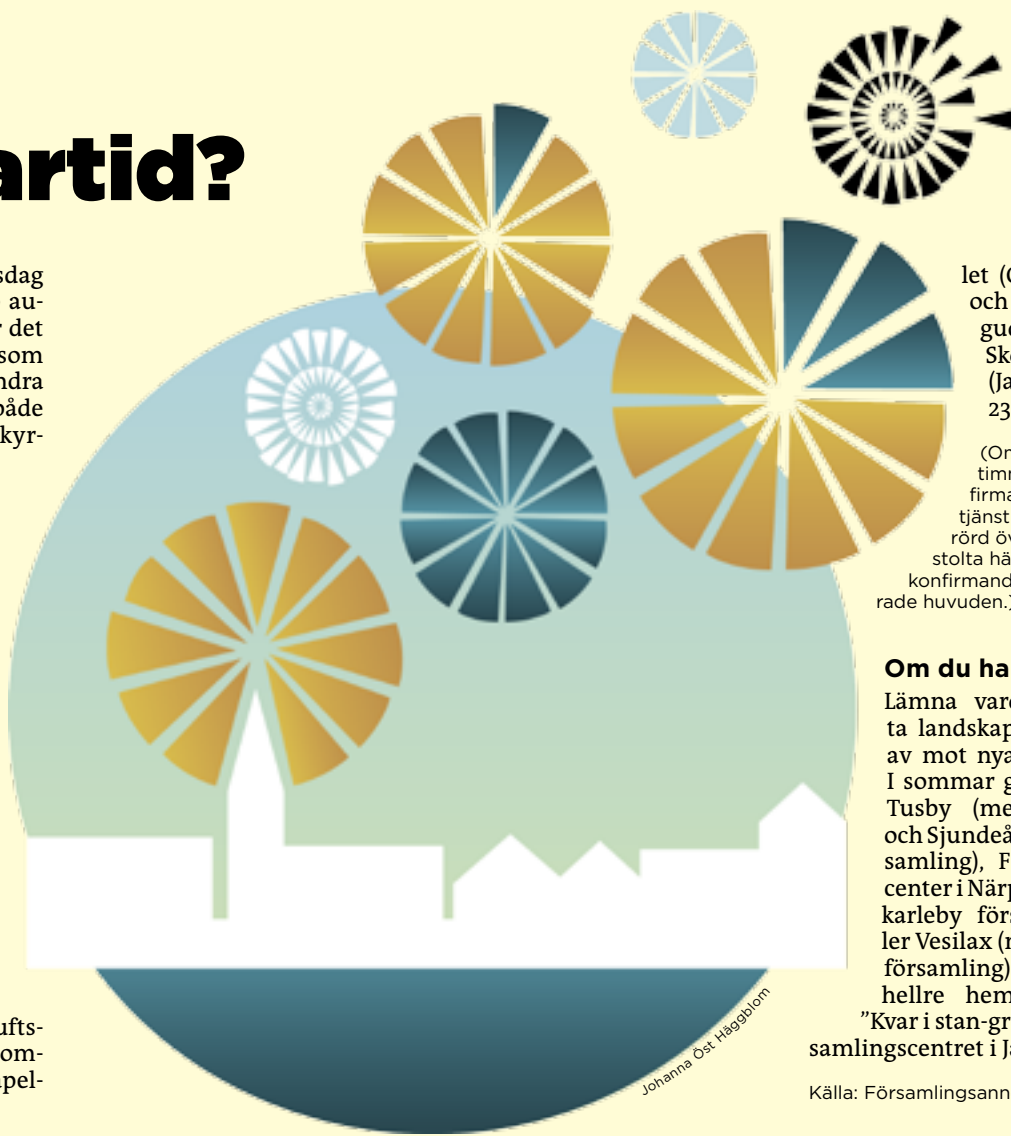
let (Obbnäs 10.7) och ekumenisk gudstjänst i Skolträdgården (Jakobstad 23.7).

(Om du har två timmar: Gå i konfirmationsgudstjänst och låt dig bli rörd över faddrarnas stolta händer över sina konfirmanders välfriserade huvuden.)

Om du har en dag

Lämna vardagens trista landskap och ge dig av mot nya horisonter. I sommar går resan till Tusby (med Kyrklätt och Sjundeå svenska församling), Frank Mangs center i Närpes (med Nykarleby församling) eller Vesilax (med Matteus församling). Stannar du hellre hemma samlas "Kvar i stan-gruppen" i församlingscentret i Jakobstad.

Källa: Församlingsannonseringen.

Sommarleende Karleby!

Solen skiner och havet glittrar. Sommarens vackra natur och rika programutbud gör dig glad. I Karleby kan också du få ett sommarleende på läpparna!

- Den historiska trädadsdelen Neristan i Karleby
- Kryssningar till fyrön Tankar
- Bostadsmässan i Karleby 15.7-14.8
- Karleby Operasommar 2011 med Mozarts Trollflöjten 14-22.7
- Lochteå Kyrkomusikfestspel 31.7-7.8
- Karleby Veneziaden 26-28.8
- Och mycket mera!

ASUNTOMESSUT KOKKOLASSA
BOSTADSMÄSSAN I KARLEBY
15.7. - 14.8.2011

Karleby Turism Ab
Salutorget 3, 67100 Karleby
06-828 9402, tourism@kokkola.fi

KOKKOLA

KARLEBY

www.karleby.fi
www.visitkokkola.fi